СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXII П'ЯТНИЦЯ, 30 ВЕРЕСНЯ 2005 РОКУ ЧИСЛО 39 VOL. CXII FRIDAY, SEPTEMBER 30, 2005 No. 39

Новий прем'єр, новий уряд – початок чи кінець конфлікту?

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Верховна Рада 22 вересня підтримала кандидатуру Юрія Єханурова на посаду прем'єр-міністра. За нього проголосували 289 депутатів при необхідних для затвердження 226 голосів. Вирішальними для затвердження Ю. Єханурова стали 50 голосів Партії регіонів, що свідчить про домовленість між Президентом Віктором Ющенком та його колишнім опонентом Віктором Януковичем. Голосування у Верховній Раді перевищило навіть найоптимістичніші сподівання. Не голосували лише соціял-демократи (об'єднані) та комуністи. З Бльоку Юлії Тимошенко, який раніше твердив, що не голосуватиме за Ю. Єханурова, проголосували 7 депутатів. Перед голосуванням В. Ющенко закликав депутатів підтримати кандидатуру Ю. Єханурова, за яку парлямент голосував вдруге, після того, як 20 вересня для його затвердження не вистачило трьох голосів. Упродовж 21 вересня відбувалися наради з провідниками політичних сил, серед яких до Президента були запрошені Юлія Тимошенко та провідник Партії регіонів Віктор Янукович. 22 вересня зранку відбулася зустріч голови Верховної Ради з провідниками фракцій. На ній були відсутні представники фракцій БЮТ, СДПУ(о), „Єдиної України" та Партії регіонів. На зустрічах В. Ющенко закликав опонентів, як було сказано, „закопати сокиру війни", щоб досягти необхідної в Україні стабільности.

26 вересня В. Ющенко підписав укази про призначення деяких членів нового уряду. Першим віце-прем'єром в уряді Ю. Єханурова призначено Станіслава Сташевського. В'ячеслав Кириленко призначений віце-прем'єром з гуманітарних питань, а Роман Безсмертний – віце-прем'єром з питань реґіональної політики. Міністерство економіки очолив Арсеній Яценюк, міністрами залишились Віктор Пинзеник – фінансів, Володимир Шандра – промислової політики, Юрій Павленко – сім'ї, молоді і спорту, Павло Ігнатенко – екології, Іван Плачков – палива і енерґетики.

Новим міністром соціяльної політики став Іван Сахань. Міністерство з надзвичайних ситуацій замість Давида Жванії очолив Віктор Балога, а новостворене Міністерство будівництва і архітектури – депутат з „Нашої України" Павло Качур. Секретарем РНБО призначений Анатолій Кінах.

(Закінчення на стор. 3)

Президент України Віктор Ющенко (зліва) і новообраний прем'єр-міністер України Юрій Єхануров 22 вересня спілкуються з журналістами після засідання Верховної Ради, на якому кандидатуру Ю. Єханурова підтримала більшість депутатів. Фото УНІАН

Вітаємо з перемогою, дорогий Володимире Кличко!

Василь Кавацюк

АТЛАНТИК СИТІ, Н. Дж. – Суботній вечір, 24 вересня був теплим і спокійним і хвилі Атлантичного океану ліниво і лагідно погладжували прибережний пісок, що впритул наближений до широкого помосту. Сонце повільно скочувалось вниз по небосхилу і дарувало людям ніжну теплоту перед своїм заходом, а легенький вітерець з океану приносив приємну прохолоду на берег. Напрочуд чудовий і ласкавий вечір повільно огортав це надокеанське, славне на цілий світ, але не як місце чудотворного курорту і відпочинку, а як місто ігорного бізнесу і великих імпрез, місто концертних шов та знаменитих спортивних подій. Саме це, а не океанське диво і відпочинок, притягає в це місто десятки тисяч відвідувачів щоденно, де більшість в погоні за маривом, залишають добровільно свої, десятками років тяжко зароблені гроші в сяючих касино, фешенебельних готелях та ресторанах, а також відвідують інші концерти і шов. Не часто в таких містах, як це, можна почути рідну мову, чи потрапити на концерт українських артистів, або потрапити на якесь шов, де би головним героєм був наш, український, чи побачити українську символіку.

Але сьогодні саме в цьому місті шику і блиску, саме в цей незабутній вечір, наш знаменитий, знаний в цілому світі український боксер доктор Володимир Кличко вийде під нашим синьо-жовтим прапором і зі святим словом „Україна" на устах, щоб битися до останнього з суперником, що до сьогоднішнього вечора вже переміг 24-ох суперваговиків. І не просто переміг, а 21 із переможених не змогли встати на ноги після його неймовірної сили ударів, а деяких з них виносили і терміново везли в шпиталь (Останнім був Джеремі Вільямс, професіонал з 41-ою перемогою, нокаутований в другому равнді 4 грудня минулого року – його ледве повернули до життя по дорозі в шпиталь). Хто ж він, цей суперник, якого коментатори і журналісти вже прозвали „нігерійським нічним страховищем" за блискавичну і брутальну поведінку, за напівлеґальні і часом, зовсім нелеґальні страшної сили удари ззаду в голову і всюди, де тільки можна досягну-

(Закінчення на стор. 24)

Президент В. Ющенко і наша молодь

Зустріч в соборі Непорочного Зачаття

Христя Сеник

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Український католицький собор Непорочного Зачаття, найбільший український храм у світі, був ущерть заповнений молоддю, дітьми та старшими присутніми, які 17 вересня очікували на приїзд Президента України Віктора Ющенка з дружиною Катериною. Вулиця, де знаходиться собор, була святочно умаяна синьо-жовтими і помаранчевими стрічками. Біля 4:30 години пополудні прибули гості, яких тепло вітали при вході до собору Митрополит УКЦ в США Степан Сорока, ректор Собору Непорочного Зачаття о. Іван Демків, голова Українсько-американського вітального комітету Уляна Мазуркевич та 4-літній Христик Сеник МекКернан, який від дітей вручив Катерині Ющенко китицю помаранчевих троянд.

Митрополит С. Сорока подякував Президентові за те, що приділив увагу зустрічі з дітьми, молоддю та українською громадою, та відтак попросив увійти до середини собору на молитву і коротку програму.

Концерт в честь гостей почався виступом дитячого хору „Дзвіночки" Першої української євангелсько-баптистської церкви під керівництвом Ірени Січкар. По тому провели молитву-відправу Митрополит Степан Сорока, о. Василь Дяків, заступник голови Консисторії УПЦ і пастор євангельсько-баптистської церкви Дмитро Логін. Під час молитви співав хор „Україна" під керівництвом Нестора Кизимишина.

Соломія Івахів, концертмайстер філядельфійської камерної оркестри, виконала на скрипці „Анданте" Йогана Себастьяна Баха. Наступним слідував привіт Митрополита Степана Сороки, який від імені Архиєпископа УПЦ в США, Антонія, пастора Першої української баптистської церкви Дмитра Логіна, ієрархії УКЦ, представників українських організацій філядельфійської громади і особливо від дітей і молоді привітав Президента В. Ющенка з дружиною. Митрополит вітав Президента з нагородженням престижною філя-

(Закінчення на стор. 10)

Фоторепортажі про перебування В. Ющенка у США вміщені на ст. 10-11

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко отримав королівську нагороду

ЛОНДОН. – Президентові України Вікторові Ющенкові присуджено першу відзнаку відомого британського королівського інституту „Четам Гавз" за розвиток міжнародних взаємин. Директор інституту Віктор Балмер-Томас сказав, що „українського керівника відзначили за спроможність очолити революцію вдома, водночас даючи раду сусіднім державам, які намагалися чинити свій вплив на економічне та політичне життя України. Його вправність в підтримуванні взаємин з іншими державами забезпечили те, що Україна, ключова держава в Східній Европі та найважливіший партнер Росії на Заході, не стала причиною серйозного погіршення взаємин між Росією та Західньою Европою", – сказано в заяві „Четам-Гавзу". Наґороду Президентові В. Ющенкові має особисто вручити британська королева Єлизавета II 17 жовтня. Після вручення відбудеться ґаля-обід, який на честь переможця дасть дружина британського прем'єра Шері Блейр. Конкурентами В. Ющенка на нагороду виступали колишній уповноважений Европейської комісії з питань розширення Ґінтер Фергойґен, прем'єр-міністер Індії Манмоган Сінґх, президент Ніґерії Олусеґун Обасанджо та йорданський політик Рима Халаф Гунайді.

Україна – проти тортур

НЮ-ЙОРК. – Постійний представник України при ООН Валерій Кучинський підписав 23 вересня факультативний протокол до Конвенції ООН проти тортур та жорстокого, нелюдяного або принизливого обходження чи покарання. Положення цього протоколу зобов'язують країни застосовувати ефективні законодавчі, адміністративні, судові та інші заходи, щоб запобігти катуванню та жорстокому, нелюдяному чи принизливому обходженню чи покаранню. Крім України, цей протокол підписали 35 країн і 10 ратифікували. Факультативний протокол передбачає дозвіл на міжнародний моніторінґ дотримання конвенції. Конвенція від 1984 року набула чинности 1987 року, Україна підписала Конвенцію 1986 року. Членами конвенції є близько 150 країн.

З'явилася Партія політики Путіна

КИЇВ. – В Україні з'явилася політична партія з назвою „Партія політики Путіна (ППП)". Так тепер називається колишня партія „Слов'янський народно-патріотичний союз" (СНПС). Рішення про перейменування на „Партію політики Путіна" прийняв черговий третій з'їзд партії. Як повідомили 26 вересня у прес-службі ППП зміна назви партії пов'язана з тим, що політика, яка проводиться в Росії з 2000 року, розглядається партією як приклад для застосування в Україні з урахуванням місцевих особливостей. ППП також має намір домагатися права взяти участь у парляментських виборах 2006 року. Партія СНПС була зареєстрована Міністерством юстиції в червні 2003 року. За даними Мінюсту, партію очолює Петро Толочко. Щоб мати право взяти участь у чергових парляментських виборах, які відбудуться в березні 2006 року, партія повинна бути зареєстрована не пізніше, ніж за 365 днів до виборів.

В. Ющенко ліквідував посади

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко ліквідував 22 вересня посади Державного секретаря, двох перших заступників і чотирьох заступників Державного секретаря та першого помічника президента України. Секретаріят Президента очолюватиме голова, який має двох заступників і, в тому числі, одного першого. В. Ющенко також повідомив, що тепер апарат проходитиме оновлення. „Побачите нових людей, серйозне скорочення апарату і його раціоналізацію роботи", – зазначив він. Він також заявив, що підписав зміни до указу про організацію діяльности РНБО. Раніше колишній віцепрем'єр Микола Томенко зазначив, що оточення В. Ющенка, а саме перший помічник Олександер Третьяков, блькувало можливість спілкування уряду Ю. Тимошенко з Президентом.

Україна втратила довіру інвесторів

КИЇВ. – За перше півріччя рівень прямих чужоземних інвестицій в Україну знизився на 14 відсотків, повідомив в.о. першого віце-прем'єрміністра Анатолій Кінах. „На жаль, ми втратили довіру інвесторів, – заявив він 26 вересня . – Є дуже серйозні проблеми у зв'язку з тим, що на сьогодні ми ввели державну політику в площину споживання і зруйнували трохи стратегію розвитку, відновлення і модернізації економіки". А. Кінах також зазначив, що „завжди був проти, щоб фінансові ресурси від приватизації, особливо стратегічних підприємств, були спрямовані на споживання. Це означає: те, що ми відбираємо в наших дітей і онуків, ми споживаємо сьогодні. Бюджет повинен бути наповнений, у першу чергу, як вислід діяльности економіки", - сказав А. Кінах.

Пам'ятник В. Чорноволові

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 25 вересня у місті відкрили пам'ятник В'ячеславові Чорноволу. Це третій монумент цьому діячеві в Україні. Утілити образ провідника Руху в бронзі довірили львівському скульпторові Василеві Вільшуку. Пам'ятник коштував 240 тисяч гривень. Гроші виділили обласна та міська ради, третину засобів зібрала громада міста. Найближчим часом в Україні з'являться ще два пам'ятники В.Чорноволові – в Києві та Рівному.

Українці скуповують ліки

КИЇВ. – Оголошений 22 вересня Міністерством охорони здоров'я України перелік препаратів, які продаватимуться без рецептів, спричинив небиякий ажіотаж серед населення. У цьому списку присутні анальгін, цитрамон, валідол та інші ліки першої необхідности. Але жоден антибіотик, гормональні контрацептиви і психотропні речовини в список не потрапили. Заступник міністра охорони здоров'я Віктор Рибчук говорить, що вимога продавати ліки за рецептами – не новація. Відповідний наказ існує вже більше 10 років, але дотепер його ігнорували як лікарі, так і пацієнти. „Основним нашим завданням було – убезпечити населення України від неконтрольованого лікування. Ми повідомляли, що за наказом МОЗ від 20 жовтня 60 відсотків ліків продаватимуть за рецептами. Це спричинило справжній шок у покупців і послужило причиною ажіотажу – препарати почали масово скуповувати на майбутнє", – сказав він.

В. Ющенко спитає в народу, кого поставити на алеї

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко 24 вересня підписав указ про створення меморіяльного історико-архітектурного комплексу „Алея видатних діячів України". Таке рішення прийнято з метою увічнення пам'яті видатних діячів України, утвердження европейських традицій у державі, виховання у громадян патріотизму та національної гідности. Зокрема передбачається проведення відкритого всеукраїнського конкурсу на кращий архітектурний проєкт меморіяльного комплексу, забезпечення широкого громадського обговорення поданих проєктів. Крім того, Кабмін повинен забезпечити участь громадськости у формуванні переліку визначних постатей української історії для увічнення їх пам'яті.

Відбувся Установчий з'їзд форуму „Об'єднаймо Україну"

КИЇВ. – В Україні створено громадянський форум „Об'єднаймо Україну", який очолив народний депутат Леонід Кравчук. Відповідне рішення було ухвалено 24 вересня на установчому з'їзді форуму в Києві. Заступниками голови форуму „Об'єднаймо Україну" з'їзд обрав колишнього голову Одеської обласної державної адміністрації Сергія Гриневецкого, члена президії партії „Трудова Україна" Дмитра Табачника, голову Всеукраїнського громадського об'єднання міжнаціонального порозуміння „Новий світ" Ларису Скорик і голову Луганської обласної ради Віктора Тихонова. На форумі ухвалено резолюцію, де висловлюється критика дій влади, які призвели до поглиблення розколу в суспільстві, політичних репресій та кризових економічних явищ.

З фракції БЮТ виключено шістьох депутатів

КИЇВ. – Із фракції БЮТ виключено шістьох народних депутатів, повідомив на засіданні парляменту головуючий – перший заступник голови Верховної Ради Адам Мартинюк. З фракції виключено Миколу Будягянца, Сергія Головатого, Анатолія Козловського, Ігоря Сміяненка, Миколу Солошенка, Енвера Цкітішвілі. Як відомо, 22 вересня ці народні депутати проголосували за затвердження Юрія Єханурова на посаді прем'єр-міністра України, тоді як фракція БЮТ прийняла рішення не голосувати за Ю.Єханурова.

Леґальних українців у Москві – 18 тисяч

МОСКВА. – Україна посідає друге місце за кількістю трудових міґрантів у столиці Росії, повідомив 22 вересня начальник управління у справах міграції Москви Анатолій Батуркін. За його словами, станом на 15 вересня цього року понад 96 тисяч чужоземців одержали дозвіл на працю в Москві. Найбільше леґально працює в столиці РФ громадян Китаю – понад 19 тисяч осіб, на другому місці українці – 18 тисяч осіб. Але, як зазначив А. Батуркін, нині в місті трудиться майже мільйон нелегальних мігрантів, при цьому на законних підставах працюють лише 160 тисяч осіб. За словами начальника управління у справах міграції, в Москві налічують 118 професій на які не йдуть працювати москвичі – на роботу з мітлою чи лопатою, за кермо тролейбуса". І ці праці зайняті нелеґалами.

„Kyiv Weeekly" - перше видання з України для закордону

КИЇВ. – 21 вересня український медіаголдінґ „Evolution Media" випустив перший номер оновленої газети „Kyiv Weekly" англійською мовою. За новим взором ховається і оновлена концепція – це перша англомовна газета в Україні, яка, окрім вітчизняної авдиторії, передусім адресована закордонним читачам. Тижневик видається в Києві з січня 2002 року. „Журналісти повинні шукати факти, досліджувати факти і повідомляти факти. Бо саме факти, а не їх довільне трактування, відображають справжні суспільні процеси", – сказав головний редактор видання Віктор Тимченко. Він – відомий німецький журналіст та письменник українського походження, який вважається експертом з питань Росії та України. Частина накладу газети – близько 2000 примірників – надходить до Бельгії, Великобританії, Німеччини, Польщі, Угорщини та Франції. Безкоштовні реклямні примірники газети отримають організації та установи Европейського союзу та численних інших европейських структур, НАТО, а також урядові та президентські служби країн Европейського Союзу. Решта накладу поширюється в Україні.

М. Саакашвілі хоче, щоб Европа давала Україні реальні обіцянки

ТБІЛІСІ, Грузія. – Президент Грузії Михайло Саакашвілі 21 вересня засудив Европу за відсутність чіткої політики стосовно України. М. Саакашвілі також закликав Европу до того, щоб до березня майбутнього року вона взяла на себе тверді зобов'язання стосовно України. „Україна повинна мати можливість покластися на якусь реалістичну обіцянку", – сказав він, відзначивши, що, якщо в Грузії всі хочуть вступу до НАТО і ЕС, то в Україні все не так однозначно. Він також відзначив, що „якщо Україна зазнає поразки, то це буде повною катастрофою для Грузії і для ширшого реґіону. У наших спільних інтересах – надати їм допомогу". Він заявив, що В. Ющенко „цілком здатний і має всі можливості вижити", але процес реформ просувається повільніше, „ніж ми сподівалися".

За повідомленнями інформаційних аґентств

В. Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

Що стосується інших міністерств, то на день передання „Свободи" до друку укази ще не були підписані. В новому уряді, швидше за все, збережуть свої посади міністри-соціялісти: міністер внутрішніх справ Юрій Луценко, міністер аграрної політики Олександр Баранівський і міністер освіти Станіслав Ніколаєнко.

В. Ющенко поставив завдання Ю. Єханурову запропонувати склад українського уряду в своїй основі до неділі.

22 вересня було укладено „Меморандум про взаєморозуміння між владою і опозицією", який підписали В. Ющенко, В. Янукович і Ю. Єхануров. Ця подія справила в Україні і світі не менше враження, ніж відставка уряду Ю. Тимошенко.

Багатьом було важко сприйняти таке примирення між особами, які ще так недавно були полярно розділені під час Помаранчевої революції.

Політичні оглядачі пояснюють: щоб одержати додаткові голоси для затвердження Ю. Єханурова прем'єр-міністром, провідник держави змушений був піти на поступки в інтересах опозиції. Стислий агітаційний виступ В. Ющенка у Верховній Раді на підтримку Ю. Єханурова вперше показав ґаранта Конституції арбітром усієї нації, а не адвокатом інтересів лише тієї політичної сили, котра підтримала його на виборах.

У Меморандумі говориться: „Усвідомлюючи відповідальність перед українським народом під час небезпечної для майбутнього країни політичної кризи, ми вважаємо своїм патріотичним обов'язком розпочати зараз конструктивний діялог між опозицією і владою. Суттю цього діялогу є спільне розроблення стратегії подолання кризи і виведення України на шлях розвитку благополучного суспільства, на шлях громадянського примирення і консолідації державницьких політичних сил. Положення даного Меморандуму ми розглядаємо як наповнення конкретним змістом підписаної „Декларації єднання і співробітництва заради майбутнього України", як механізм здійснення Декларації, як крок у справі взаєморозуміння над поділом, як наше прагнення конструктивного діялогу на благо українського народу".

Зокрема влада і опозиція домовилися про запровадження політичної реформи; недопущення політичних репресій проти опозиції; внесення проєкту закону України „Про амнестію" з визначенням у ньому ст.157 і ст.158 Кримінального кодексу України; невідкладне введення в дію закону про внесення змін до закону України „Про статус депутатів місцевих рад", яким передбачається законодавче врегулювання порядку притягнення депутатів місцевих рад до юридичної відповідальности (передбачає депутатський імунітет); прискорення ухвалення закону України „Про статус і права опозиції" (із закріпленням за опозицією керівництва в парляментських комітетах: з питань свободи слова та інформації, з питань бюджету, з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, і Спеціяльної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації); прискорення ухвалення законів України „Про Кабінет міністрів України", „Про президента України"; прозоре формування уряду на засадах професіоналізму і відділення влади від підприємництва; законодавче врегулювання ґарантій прав власности; недопущення фактів чинення тиску на судові органи; невтручання органів влади і посадових осіб у хід підготовки і проведення виборів народних депутатів України, депутатів місцевих рад і сільських, селищних, міських голів 26 березня 2006 року, незастосування адмінресурсу.

„Повне і беззастережне виконання підписаних домовленостей є свідченням можливости консенсусу між владою та опозицією, вмінням ставити інтереси народу над власними амбіціями", – говориться у документі.

Засоби масової інформації вже подали оцінки цих подій з точки зору політичних оглядачів. Тижневик „Україна і світ сьогодні" стверджує: „289 голосів за Єханурова – новий символ примирення і злагоди в українській владі та політикумі, бо всі стомилися від конфліктів і протистоянь".

Водночас „Україна молода" застерігає: заклик меморандуму про недопущення політичних репресій є визначальним для всіх пропозицій і запевнень Президента. В. Ющенко пообіцяв, що все в цій державі надалі відбуватиметься за законом. Так що навряд чи можуть спокійно почуватися на помаранчевому полі ті „синенькі", які заплямовані участю в корупційних схемах, але хочуть прикритися ярликом „політичних репресій".

Інститут масової інформації (ІМІ): „Українська політика – справжній маскарад. Під маскою революціонера ховається корупціонер, а обличчя екс-чиновників прикриває маска опозиціонера. Хто друг, а хто ворог? Вчорашні друзі, сьогодні перетворюються на ворогів, а вороги на партнерів. Простягнута рука Ю. Тимошенко, зависла у повітрі, Віктор Янукович святкує перемогу. О. Турчинов каже: нащо було стояти на Майдані, якщо через кілька місяців Ющенко і Янукович вже укладають угоди? А Леонід Кравчук зі свого боку відзначає, що Президент має позбавитись тих, хто отримав нинішні посади, лише завдяки своїм революційним заслугам, і набрати команду професіоналів, які виведуть країну з кризи, в яку її загнали „люди з палаючим поглядом".

ІМІ стверджує: революція закінчилась у 2004-му, життя триває і кожного разу посилає нові випробування, для яких потрібні люди здатні вирішити ці завдання.

Останні події, зокрема відставку уряду Ю. Тимошенко, формування нового уряду, підписання меморандуму між В. Ющенком та В. Януковичем по-різному сприймає населення України. Одні кажуть, що це зрада ідеалів Майдану, інші – що це шлях до очищення.

Сам Президент В. Ющенко вважає останні 12 днів найскладнішими у своєму житті, але переконаний у правильності свого вибору. Про це він сказав 22 вересня після затвердження Ю. Єханурова прем'єр-міністром. „Можливо, останні 12 днів були найскладнішими в моєму житті, коли на терезах стояло, або віддати перевагу Україні, або віддати перевагу певному колу своїх колеґ, – сказав В. Ющенко. – Я щасливий, що зробив вибір у сторону України. Я переконаний – друзі зрозуміють ціну цього питання". Він подякував голові ВР Володимирові Литвинові і провідникам фракцій. „Ми пройшли інтенсивний маратон в останні дні. Але я в десятки разів щасливий, що маратон закінчився таким позитивом", – сказав Президент. На думку В. Ющенка, таке призначення прем'єр-міністра свідчить про перемогу демократії. „Я щасливий, що в дуже відповідальний момент, коли для багатьох почалася пора великого розчарування, нація продемонструвала те, що й на демократичному українському Майдані", – сказав він.

Підписаний меморандум засвідчив, що В. Ющенко є Президентом України, а не „президентом помаранчевих". Це загальне правило, і будь-який президент, як би не закінчилися вибори, стає президентом всіх громадян держави... Настав час закінчити політичну війну в Україні, принаймні стару політичну війну, яка себе вичерпала сьогодні, і не має жодного сенсу, і перейти до закладення тих засад, про які мріяли і говорили на Майдані молоді учасники помаранчевого здвигу – демократії, підприємництва, свободи слова, вільної діяльности опозицій урядової.

За матеріялами ЗМІ

Перший віце-прем'єр України Станіслав Сташевський (зліва) і Генеральний консул України Сергій Погорельцев в Нью-Йорку 7 вересня.
Фото: Л. Хм.

Росія робить ставку на Ю. Тимошенко

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Колишній прем'єр України Юлії Тимошенко 24 вересня відвідала Москву, де добровільно з'явилася в Головну військову прокуратуру і надала пояснення, необхідні слідству. Досягнута домовленість про те, що Ю. Тимошенко і надалі буде добровільно з'являтися для проведення слідчих дій. Міжнародний розшук Ю. Тимошенко припинено, повідомила генеральна прокуратура Росії. Запобіжний захід для Ю. Тимошенко у вигляді взяття під варту відмінено. Нагадаємо, що російська прокуратура звинувачувала Ю. Тимошенко в даванні хабарів посадовим особам Міністерства оборони Росії за підписання вигідних для неї контрактів під час перебування керівником комерційної структури.

Прес-секретар Ю. Тимошенко – Віталій Чепінога подробиць її візити до Москви не повідомив. „Прийнято рішення, що Ю. Тимошенко розповість про все це у понеділок ввечері, на телеканалі „1+1", - сказав він.

26 вересня, виступаючи в телепрограмі „Іду на Ви" телеканалу „1+1" у Києві Ю. Тимошенко відмітила, що мала зустріч з помічником генерального прокурора Росії і дала необхідні свідчення. Вона заявила, що піде на парляментські вибори 2006 року паралельно з командою В. Ющенка.

У Москві Ю. Тимошенко 24 вересня дала інтерв'ю радіостанції „Ехо Москви", у якому заявила, що відставка її Кабінету міністрів була викликана бажанням прикрити корупційний скандал в оточенні Президента більш потужним інформаційним приводом. „Як на кухні, неможливо утримати секрет, так і у великій політиці", - сказала Ю. Тимошенко. „Я привселюдно, абсолютно відкрито і дуже щиро зробила цей крок, і цей крок дуже багато чого коштував мені для того, щоб вийти і сказати, що от моя рука, заради України, заради того, щоб дати це майбутнє, яке ми обіцяли, – підкреслила вона, – але моя рука зависла в повітрі, її полили сірчаною кислотою, гарячою смолою, поставили на ній тавро, після цього обваляли в пір'ї і вкусили". Ю. Тимошенко вважає, що на майбутніх парляментських виборах буде „великий український Майдан, де люди будуть вибирати свого народного прем'єр-міністра".

Більшість політологів вважають, що зняття Росією санкції на арешт Ю. Тимошенко свідчить про ставку на неї з боку Кремля на парляментських виборах 2006 року. Політолог А. Єрмолаєв в коментарі „Українській правді" не виключає, що Ю. Тимошенко включена в плян по подальшій ліквідації влади В. Ющенка та формуванні лояльної позиції до Росії.

На думку політолога В. Небоженка, Кремль, дуже незграбно зробив ставку на провідника Партії реґіонів В. Януковича на президентських виборах, і далі буде підтримувати його. Проте Кремль робить другу, додаткову ставку і саме з цим пов'язана зміна ставлення до Ю. Тимошенко.

Радник Президента України Б.

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Буш закликав заощаджувати енерґоресурси

ВАШІНҐТОН. – Президент Джордж Буш 26 вересня видав розпорядження, яке приписує всім американським міністерствам і відомствам заощаджуварти природний газ, електроенерґію, бензину і дизельне пальне „в максимальних межах, сумісних з ефективним виконанням державних обов'язків“. Цей захід прийнято в зв'язку з недавніми стихійними лихами на півдні країни і необхідністю для федерального уряду „власним прикладом“ надихати народ. Заощаджені енерґозапаси передбачається направляти на потреби, пов'язані з ліквідацією наслідків руйнівних гураґанів „Катріна“ і „Ріта“. Установи і організації, на які поширюється розпорядження, зобов'язані в місячний термін відзвітувати про його виконання перед Президентом через Міністерство енергетики США.

Л. Інґланд визнано винною

ФОРТ ГУД, Техсас. – Військовий трибунал визнав військовослужбовця збройних сил США Лінду Інґланд, колишню наглядачку іракської в'язниці „Абу-Ґрейб“, винною у жорстокому поводженні з в'язнями. 27 вересня її засудили до трьох років ув'язнення за знущання над полоненими іракцями. Раніше визнано її винною за сімома пунктами звинувачення. 22-літню жінку-військовослужбовця виправдали тільки за звинуваченням у змові. Під час слідства Л. Інґланд заявила, що знущалася над в'язнями для того, щоб зробити приємність своєму коханцеві – Чарлсові Ґрейнеру, котрий також служив у охороні „Абу-Ґрейб“. Військовий суд раніше засудив Ч. Ґрейнера до 10 років ув'язнення. Під час суду над ним у колишнього сержанта і рядової Л. Інгланд народився син, якому вже 11 місяців. Рядова Л. Інґланд – одна з 9 військовослужбовців армії США, притягнутих до військового суду за знущання у в'язниці „Абу-Ґрейб“.

ІРА склала всю свою зброю

БЕЛФАСТ, Північна Ірляндія. – Міжнародна комісія, яка наглядає за роззброєнням воєнізованих груп Північної Ірляндії, 27 вересня оголосила, що має підстави заявити, що Ірляндська Республіканська Армія позбулася всієї своєї зброї. Відставний канадський генерал Джон де Частерлейн сказав, що комісія підтвердила неможливість подальшого використання великої кількости стрілецької зброї, мінометів, ракет, боєприпасів і вибухівки. За роззброєнням спостерігали два незалежні спостерігачі від церкви: один священик Римо-Католицької Церкви, а інший – від Протестантської, які підтвердили заяву комісії. У липні ІРА заявила, що припиняє на користь політичного процесу багаторічну збройну боротьбу за об'єднання Ірляндії. Заява генерала Дж. де Частерлейна допоможе розв'язати проблему залучення суперницьких громад до управління Північною Ірляндії. Генерал працював над роззброєнням ІРА вісім років. 27 вересня він подав звіт британському та ірляндському урядам, про те, що, на його думку, арсенал ІРА виведено з використання.

В Еспанії засуджено 18 членів „Аль-Кайди“

МАДРИД, Еспанія. – В Еспанії завершився найбільший в Европі судовий процес проти звинувачених в ісламському екстремізмі. Судді постановили ув'язнити 18 чоловіків на тривалі терміни після того, як визнали їх членами осередку „Аль-Кайди“. Підозрюваний ватажок групи - сирієць Імад Един Баракат Яркас отримав 27 років в'язниці. Його визнали винним у змові з метою убивства, пов'язаною з нападами 11 вересня у США та у членстві в терористичній організації. 16 осіб були засуджені до термінів ув'язнення від 6 до 11 років за членство в терористичній організації. Колишнього журналіста арабської телемережі „Аль-Джазіра“ засудили до 7 років в'язниці за співпрацю з ними. „Аль-Джазіра“ заявила, що подаватиме апеляцію проти вироку і назвала його несправедливим. Шістьох із 24 підсудних виправдали. Адвокати кажуть, що подаватимуть апеляцію до Европейського суду.

Гураґан „Ріта“

ҐЮСТОН, Техсас. – 24 вересня вранці тропічний гураґан „Ріта“ вийшов на материк на межі двох штатів – Техсасу та Луїзіяни. На щастя, руйнування, спричинені „Рітою“, виявилися меншими за передбачувані. Кількість жертв, порівняно з „Катріною“, є не такою значною: за офіційними даними наразі їх понад 30 осіб. Однак понад два мільйони мешканців Техсасу евакуювали на північ після повідомлення, що гураґанові „Ріта“ присвоєно п'яту, найвищу категорію потужности й він неминуче зачепить густозаселені райони навколо Ґ'юстону. „Ріта“ вийшла на материк на схід від прогнозованого місця, а сам гураґан уже втратив силу. Швидкість вітрів у його центрі знизилася до 190 км/год. Однак це не завадило підняти хвилю заввишки 4.5 метра, яка затопила низовини південно-західної Луїзіяни та східного Техсасу. Унаслідок ударів „Рити“ в Техсасі найбільше постраждали міста Бюмонт, Порт Артур і Ґалвестон, де вітри зривали дахи з будинків, виривали з корінням дерева та порушили енерґопостачання. Однак ще 24 вересня„Ріта“ ослабла до рівня тропічної бурі, а невдовзі, перетворившись на звичайну область низького тиску, 25 вересня повільно рухалася вглиб Аркенсо. Хоча центр „Ріти“ пройшов далі, ніж за 300 км від Нового Орлеану, деякі райони багатостраждального міста знову затопило через велику кількість опадів, які супроводжували гураґан. Варто зазначити, що наразі більше людей загинуло під час евакуації, ніж від ударів самої „Ріти“: 23 особи похилого віку згоріли внаслідок вибуху в автобусі, який рухався від Ґ'юстону, одна жінка померла від серцевого нападу під час спеки в гігантському автомобільному заторі, де потерпіли й інші.

Уряд Дж. Буша запобігатиме викривленню його політики

ВАШІНҐТОН. – Уряд Джорджа Буша почав вироблення національної стратеґії в зовнішньополітичній галузі й інформаційної діяльности для перемоги „у світовій битві ідей“, заявила 25 вересня заступник секретаря Державного департаменту з публічної дипломатії Карен Гюз.„23 вересня у Вашінґтоні ми провели засідання групи учасників „мозкового тресту“ для вироблення обновленого міжвідомчого процесу, що забезпечить скоординовану працю всіх структур нашого уряду, щоб у партнерстві зі стратеґією національної безпеки ми розробили конкретну національну стратеґію з проведення й одержання перемоги у світовій битві ідей“, – повідомила вона. К. Гюз повідомила також, що на цьому тижні в держдепартаменті США в тестовому режимі почнеться праця нового „центру швидкого реаґування“, у якому фахівці зможуть у реальному часі аналізувати виступи закордонних ЗМІ і негайно реаґувати на ті з них, у яких спотворюється або невірно подається політика уряду Дж. Буша. К. Гюз вилетіла у своє перше закордонне турне у якості нового заступника секретаря Державного департаменту з публічної дипломатії. У ході цієї поїздки з 25 по 29 вересня вона відвідає Єгипет, Савдійську Арабію і Туреччину.

У Лівані підірвали відому журналістку

БЕЙРУТ, Ліван. – Журналістку ліванського телебачення тяжко поранено вибухом бомби, закладеної в її автомобілі. Вибух стався 25 вересня ввечері в передмісті Бейруту, коли популярна телеведуча каналу „LBC“ („Lebanese Broadcasting Corporation“) Мей Шідіак сіла у свій „Range Rover“. Лікарі оцінюють стан журналістки як стабільно тяжкий. Вибухом журналістці сильно ушкодило ліву частину тіла, зокрема ногу і руку, тому довелося вдатися до ампутації. „LBC“ – телеканал, авдиторію якого складають ліванці-християни. Серед ліванських ЗМІ він дотримується найбільш антисирійської позиції.

„Гамас“ заявив, що припиняє обстріл Ізраїлю

ҐАЗА. – Палестинське войовниче угруповання „Гамас“ 26 вересня оголосило, що припиняє ракетні обстріли Ізраїлю з території смуги Ґаза. Як заявив провідник угруповання Махмуд Захар, рішення засвідчує, що „Гамас“ виконує угоду про перемир'я з Ізраїлем, оголошену раніше. За останні дні по Ізраїлю з Ґази було випущено десятки ракет. У відповідь Ізраїль здійснив низку повітряних ударів проти бойовиків „Гамасу“ в Ґазі - вперше після того, як раніше звідти було виведено ізраїльське військо. Оголошуючи про своє рішення припинити обстріли, провідник „Гамасу“ заявив, що організація залишається вірною захистові палестинців від, як було сказано, ізраїльської аґресії. Ізраїльський прем'єр-міністр Аріел Шарон наказав 25 вересня продовжувати військові напади проти палестинських бойовиків в Смузі Ґаза та сказав своєму урядові, що в цьому питанні можуть бути використані будь-які методи без обмежень.

Відбулися парляментські вибори в Польщі

ВАРШАВА. – Парляментські вибори в Польщі 25 вересня призвели до зміни влади в країні. Найбільше голосів дістала національно-консервативна партія „Право і справедливість“: за неї проголосувало 28 відсотків виборців. На другому місці - ліберально-консервативна „Громадянська платформа“, яка отримала 24.8 відсотка голосів. Союз лівих демократів посів третє місце, набравши десять відсотків. Ще чотири роки тому ця партія могла похвалитися однозначною перемогою. Нинішнє голосування відбулося за вкрай низької виборчої активности, яка не перевищила 40 відсотків. У Польщі закінчилася ера правління лівих партій. На політичній сцені з'явилися два нові гравці - „Право і справедливість“ і „Громадянська платформа“. Президент Александр Кваснєвський висловив надію, що новий парлямент повністю віддзеркалюватиме політичну різноманітність польського суспільства і буде в стані сформувати більшість, яка чотири роки плідно працюватиме.

Латвія не збирається видавати Б. Березовського Росії

РИҐА, Латвія. – Генеральна прокуратура Латвії відхилила запит Росії про видачу Бориса Березовського. Б. Березовський залишив Риґу, куди прилетів 21 вересня разом із Нілом Бушем – братом Президента США. Це була вже друга візита до Латвії підприємця Б. Березовського, якого Росія звинуватила у шахрайстві та оголосила у розшук. Сам Б. Березовський прокоментував ситуацію таким чином: „Я справді вважаю, що Латвія – частина европейської спільноти, котра визнає ті правила гри, котрі складалися не один день. Й тому я можу цілком відповідально заявити: я почуваю себе тут абсолютно вигідно і у повній безпеці“.

Дж. Буш проти швидкого виведення з Іраку

ВАШІНҐТОН. – Президент Джордж Буш 23 вересня рішуче відкинув заклики до виведення американського війська з Іраку вже у найближчій перспективі. Такий крок був би сприйнятий як прояв слабкости і означав би повторення помилок, які у минулому призвели до нападів 11 вересня 2001 року. Про це Дж. Буш заявив по завершенні зустрічі з чільними військовими у Пентаґоні. Він застеріг, що повстанці в Іраку можуть збільшити акції насильства у той час, як країна готується до призначеного на жовтень референдуму щодо нової конституції. Опитування громадської думки в США засвідчують стрімке падіння рівня підтримки американської присутности в Іраку. Антивоєнні активісти 24 вересня провели демонстрацію у столиці США.

Змушене приземлення

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Пасажирський літак американської компанії „Ейрбас“ змушений був здійснити аварійне приземлення в Лос-Анджелесі, перервавши таким чином лет з Каліфорнії до Ню-Йорку.Причиною приземлення стали неполадки з передніми колесами літака. Перед приземленням літакові довелося три години кружляти у небі, щоб спорожнити паливні баки. Літак приземлився без значних ушкоджень. Всі 139 пасажирів відбулися лише переляком.

За матеріялами ЗМІ

Хто і як працює в Америці на Україну

Тарас Кузьо, Орест Дейчаківський

Англомовний оригінал нижчеподаного тексту появився в „Українському Тижневику" 7 серпня 2005 року. Неавторизований і неакуратний україномовний переклад цього тексту вперше появився на веб-сторінці „Української правди" 12 серпня 2005 року. Текст, запропонований тут, схвалений авторами статті. Д-р Тарас Кузьо – запрошений професор у школі Міжнародних взаємин Еліота Університету ім. Джорджа Вашінгтона. Орест Дейчаківський – старший працівник-радник Гельсінської комісії при Конґресі США. Погляди авторів, висловлені в статті, є приватними та не відображають позиції Університету ім. Джорджа Вашінгтона чи Гельсінської комісії США.

Сполучені Штати є тією західньою країною, яка уже здавна і найактивніше задіяна в українські справи. Після обрання Віктора Ющенка президентом активність США тільки посилилась. Проте, про діяльність США щодо України у Вашінґтоні відомо мало. Більшість україно-американських, американських чи українських ЗМІ приділяють не надто багато уваги постійним, якщо не щоденним, змінам.

Ця стаття має три цілі. По-перше, у ній зосереджено увагу на високому рівні активности Вашінґтону, та загалом Сполучених Штатів щодо України. Зокрема у статті йдеться про діяльність численних неурядових структур, які співпрацюють з урядом США щодо українських питань, а також проаналізовано, хто з американських урядовців займається українськими питаннями.

По-друге, на нашу думку, питання, які піднято у цій статті, особливо зміна українських справ у Вашінґтоні, вимагають більш відкритої дискусії. Це передусім стосується українсько-американської громади. Впродовж останніх 5-10 років ситуація у Вашінґтоні суттєво змінювалась. Проте, ці зміни, здебільшого, обійшли увагу української громади в США.

По-третє, обрання В. Ющенка президентом та Помаранчева революція кардинально змінили імідж України на Заході на краще. Українсько-американські взаємини повернулись до стратегічного партнерства, як це було у другій половині 90-их, за президентства Била Клінтона.

США і надалі залишатимуться ключовим західнім партнером та підтримуватимуть курс реформ В. Ющенка та евроатлантичні прагнення України. Про швидкі зміни свідчить, зокрема, і те, що наступного року Україна підпише Плян дій з метою членства, що передбачає затвердження графіку приєднання України до НАТО до кінця десятиріччя.

Тож, українцям Америки та їхнім організаційним структурам час переглянути те, як вони можуть сприяти цим процесам та залучатись до них, отримуючи користь від нового, більш позитивного іміджу України.

За президентства В. Ющенка Вашінґтон суттєво відрізняється від Вашінґтону часів Леоніда Кравчука початку 1990-их років, коли Україна щойно стала незалежною державою. Відтоді відбулися дві важливі зміни. По-перше, на сьогодні найважливіший вплив мають не українсько-американські організації, а урядовці вищого рівня та представники науково-аналітичних центрів. По-друге, чимало не українців або ж неукраїнських організацій є на сьогодні більш активними та впливовими, ніж більшість українсько-американських організацій.

Спад активности громадських організацій

Під час Помаранчевої революції ми стали свідками вибуху активности в українській громаді у США – нечуваної з часу здобуття незалежності України. Американські українці були спостерігачами на виборах, особливо протягом третього туру президентських виборів, допомагали фінансовими ресурсами та проводили демонстрації у багатьох містах, в тому числі у Вашінґтоні.

Ці пожвавлення слід розглядати на фоні спаду політичної діяльності української громади та зменшення впливу її присутності впродовж останніх десятьох років. Час покаже, чи зможе ця активність перетворитися на стабільну, активну та професійну присутність у Вашінґтоні з достатнім персоналом та ресурсами.

Якщо подивитись на палітру інтересів щодо України у Вашінґтоні перед проголошенням незалежности, ми б побачили відносно малий, проте активний світ. Це передусім українська громада та її прихильники в американському Конґресі, а також Комісія з безпеки та співробітництва у Европі (Гельсінська комісія), з якими тісно співпрацювали різні громадські організації та окремі особи. Проте, оскільки Україна не була окремим державним утворенням, Державний департамент, як і інші органи виконавчої влади США, приділяли Україні не надто багато уваги.

Напередодні проголошення незалежности України, Конгрес США затвердив резолюції щодо проблем прав людини в Україні, зокрема від імені українських політв'язнів та членів Гельсінської групи, або ж резолюції, приурочені до тисячоліття хрещення України щодо визнання української греко-католицької та православної церков. Ці питання, всупереч незадоволенню Радянського Союзу, піднімали делеґації США на різних міжнародних зустрічах.

Вашінґтон – стратегічно найважливіше західне місто для України на її шляху у СОТ та НАТО, тому для американських українців важливо усвідомити, що багато установ та окремих осіб більше цікавляться Україною, порівнямо з періодом до здобуття незалежности. Це вимагає переосмислення того, наскільки стратегічно важливо забезпечити достатні ресурси та кадри для посилення постійної присутности у Вашінґтоні.

Також в рамках щорічних Днів поневолених народів було проведено декілька великих демонстрацій – зокрема у 1983 на 50-ту річницю Голодомору; у 1984 - проти русифікації України; та у 1988 – до річниці хрещення України-Руси. Українська громада у США успішно пролобіювала багато резолюцій, що стосувалися прав людини, допомагала у створенні важливої американської комісії з питань голодомору в Україні та відкрито протестувала проти повернення українського моряка Мирослава Медведя у Радянський Союз.

За активної участи української громади в США були проведені слухання за участю колишніх дисидентів, які переїхали у США, а також стосовно Чорнобильської катастрофи. Українська діяспора також підтримала зусилля відкрити американське консульство у Києві. А одразу після здобуття Україною незалежности члени Гельсінської комісії Дон Рітер (Палата) та Деніс ДеКонсіні (Сенат) подали резолюції зі закликом до керівництва США визнати незалежність України. Вона пройшла, незважаючи на протести Державного департаменту.

Дуже мало американських урядових структур видавали звіти про ситуацію в Україні. Винятком була Гельсінська комісія, яка публікувала документи Української Гельсінської спілки, а згодом звіти про українські вибори 1990 та 1991 років. Вони, зокрема, стосувались політичної ситуації під час виборів і це давало можливість поінформувати Державний департамент та інші виконавчі органи, науково-дослідні та неурядові організації про події в Україні.

У часи, коли Україна була частиною СССР інтерес до її політичного розвитку був відносно малим і стосувався переважно тиску на Союз щодо порушення ним прав людини. Мало цікавились Україною і ЗМІ. А тому поява у великій газеті статей про події в Україні була визначною подією. В цілому ж Україна була terra incognita для більшости науково-дослідних та неурядових організацій, за винятком організацій української громади у США. Це, зокрема, Українська національна інформаційна служба (UNIS), Вашінґтонський офіс Українського Народного Союзу (UNA), а також організації „Смолоскип", „Пролог", „Американці за права людини в Україні" (AHRU) та Світовий конґрес вільних українців (СКВУ).

Відновлення незалежної української держави встановило іншу динаміку взаємин: відтоді не лише американський уряд засновує чи розширює установи для співпраці з новою державою, також Україною зацікавились і дослідні центри та недержавні організації, що працюють у сфері міжнародніх взаємин. Це залишилось непоміченим багатьма американськими українцями. Обрання Ющенка президентом стало справді хорошою нагодою переоцінити, чому ситуація кардинально змінилася порівняно з 1980-ими та початком 1990-их років.

Впродовж кількох років українсько-американські організації у Вашінґтоні втрачали свій вплив, але важко точно визначити коли саме почався цей занепад. Так, у 1995 припинив діяти Вашінґтонський офіс Українського Народного Союзу (UNA) – подія, що значно послабила здатність українців Америки лобіювати власні інтереси серед політиків. Українська діяспора у США ніколи до кінця не розуміла і не надавала достатніх ресурсів на помітну професійну присутність у Вашінґтоні, і багато зусиль стосовно України, навіть до незалежности, насправді були лише реакцією та базувалися на волонтерській діяльності відданих ентузіястів.

Український Конґресовий Комітет Америки (UCCA) досі має представництво у Вашінґтоні – UNIS. З 2000 року UCCA разом з іншими українськими та неукраїнськими неурядовими організаціями у США проводить щорічні конференції, присвячені Україні, запрошуючи українських високопосадовців до Вашінґтону. Нещодавно UCCA ініціював американсько-український діялог з проблем безпеки як спільний проект з Американською радою міжнародної безпеки та групою підтримки України у Конґресі (the Congressional Ukrainian Caucus). З ініціятиви UCCA Конґрес розглянув кілька резолюцій, - одна з них стосовно побудови пам'ятника голодомору у Вашінґтоні. UCCA співпрацює з кількома членами Конґресу, особливо із членами групи підтримки України у Конгресі (the Congressional Ukrainian Caucus).

Однак дивно, що персонал UCCA та інших організацій української діяспори нечасто запрошують на внутрішньоурядові події у США, які стосуються України. Персонал UCCA також не завжди відвідує круглі столи аналітичних центрів, присвячені Україні, доступ на які, зазвичай, також винятково по запрошеннях. Цей приклад свідчить про те, як американський уряд ставиться до організацій української діяспори, – питання, що не висвітлюється у цій статті, проте варте подальших обговорень.

Впродовж останніх років Українська коаліція дії, до складу якої входять Українсько-американська координаційна рада (UACC) , Федерація Українців Америки (UFA) та Фундація „Україна - США" (USUF), провела ряд політичних форумів за участю представників українського та американського керівництва. UACC активно підтримувала резолюцію колишнього голови Гельсінської комісії Бена Найтгорса Кемпбела щодо голодомору-геноциду в Україні, яка, безпрецедентно, зібрала підтримку третини голосів Сенату, – демократів та республіканців. Ця подія, що відбулася у 2003, нагадала часто повторювані масові акції української діяспори у 1970-их, 1980-их та на початку 1990-их, коли організації та окремі особи закидували своїх конґресменів та сенаторів листами та телефонними дзвінками щодо важливих на той час питань.

Вашінґтонська група, з часу свого заснування у 1984 році донедавна організовувала численні зустрічі для обговорення політичних подій в Україні. Проте, впродовж останніх трьох-чотирьох років вона зосередила свою увагу на культурних та соціяльних заходах.

Інші колись активні організації американських українців просто стали аморфними або ж припинили своє існування.

Винятком зі загального занепаду є Фундація „Україна - США" (USUF) - організація, що хоч і не є виключно організацією української громади, втім пов'язана та отримує підтримку від української діяспори у США, а також більш значну під-

(Продовження на стор. 21)

Вересень – дні тривоги

Вереснeві події у Києві багатьом видалися приголомшуючими: провідники народного зриву, які ще вчора разом стояли на Майдані і були промоторами Помаранчевої революції, раптом розійшлися у різні табори і тепер суперничатимуть на шляху до влади. Але насправді було б передчасним вважати, що команди В. Ющенка і Ю. Тимошенко опинилися по різні сторони барикади. Тому що барикади немає.

Україна будує демократію на своїй землі і поділ, який існував на Майдані, має змінитися єдністю у побудові нового життя. Не варто забувати, що майже половина українських виборців проголосувала за В. Януковича і тепер не кандидат, який програв, а В. Ющенко став також їхнім президентом. У США протистояння кандидатів на президента закінчується у день інавгурації переможця і надалі обидві сили дбають про добро держави. Чому в Україні має бути інакше?

„Національна політична еліта повинна згуртуватися для вирішення політичної ситуації в країні", – сказав 20 вересня Президент України під час свого виступу у Верховній Раді перед початком розгляду кандидатури Ю. Єханурова на пост прем'єр-міністра.

У чому полягає таке згуртування? Передовсім, у спільних державотворчих діях. Президент має докласти зусиль для стабілізації ситуації, знайти спільну мову з Верховною Радою. Прем'єр має забезпечити стабільність в Україні. Діяльність нового уряду повинна набути прагматичного характеру, у ньому не має місця особам, пов'язаним з особистим підприємництвом, з жагою збагачення. Найпершим кроком об'єднаної політичної еліти має стати вчасний розгляд і затвердження проєкту держбюджету на наступний рік, щоб дати позитивний сигнал інвесторам.

На черзі – майбутні парляментські вибори, які повинні пройти чесно й прозоро. Щодо проведення конституційної реформи, жодні угруповання не повинні творити дії деструктивного характеру щодо того ходу, який намічений.

16 вересня, виступаючи на бенкеті в Ню-Йорку Президент України В. Ющенко висловив своє бачення взаємин держави з закордонним українством. Він сказав: „Ви зберегли Україну в своєму серці і залишилися українцями. Ви були голосом українського народу навіть тоді, коли його існування було оточено щільною завісою мовчання".

Сьогодні українська влада, сказав В. Ющенко, прагне активізувати співпрацю з діяспорою. „Демократична Україна відкриває нову сторінку у взаєминах із закордонним українством», – сказав Президент, відзначивши, що закордонні українці віднині мають у нашій країні реальний правовий статус, визначений законодавчо, завершується робота над спеціяльною державною програмою „Закордонне українство".

Процеси, які відбуваються в Україні, показують, що будівництво демократії – це довгий шлях, на якому влада повинна бути відповідальною та демонструвати вірність демократичним принципам. Після Помаранчевої революції сталися незворотні зміни в житті народу. Немає вже вороття до закритости, до диктату щодо преси, кабінетного вирішення загальнонаціональних проблем. Водночас на зміну палким промовцям приходять професіонали, здатні зрушити до поступу економіку, дотриматися курсу зближення з Европою і світом. Налагоджено взаємини з вчорашніми супротивниками, які перейшли в опозицію. Молода держава дорослішає і вирішує свої проблеми тими засобами, які властиві усьому демократичному, цивілізованому світові.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик **(973) 292-9800 дод. 3041**
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська **(973) 292-9800 дод. 3040** **adsukrpubl@att.net**
Передплата – Марійка Пенджола **(973) 292-9800 дод. 3042**

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про зелені помаранчі

Важко мені сказати, котрий вже раз я переглядаю книгу Фелікса Хмельковського „Ті дні на Майдані", але знову стає мені немов тепліше від помаранчевого кольору, що панує у ній від першої до останньої сторінки, від тих слів, що несуть тепло і надію. „Нас було багато" – пише він, але так думає не тільки Фелікс, а й усі, що в цих незабутніх днях були на Майдані у Києві чи в інших місцях України, що була охоплена Помаранчевою революцією.

Здається, немов від кожної сторінки цієї пропам'ятної книги промінює помаранчевий колір і досі кидає невидиме тепло не тільки від світлин, але й від слів. На кожній світлині – усміхнені обличчя, в першу чергу молоді та дітвори. І хоча у книзі вони не говорять, але ми знаємо, що вони кричать: „Нас багато, і нас не подолати!". На світлинах цієї виняткової книги можна вичитати неприховану радість, захват і впевненість: „Ми переможемо!". Це виписано на транспарантах, але, здається, також у серцях і сподіваннях усіх тих, що були у ті пропам'ятні дні на Майдані.

Не дивно, що книга кінчається світлинами В. Ющенка і словами: „Вірив, знав, перемогли" та знімками штучних вогнів із привітом: „Слава Україні!". Переглядаючи цю книгу, відчуваю тепло та радість. Такі самі почуття викликає не оглядна маса людей з прапорами у цих самих помаранчевих барвах, що постійно є на наших очах на стінному календарі із кличем: „Разом нас багато, нас не подолати!".

Чи справді воно так? Хочеться запитати про це тепер, коли цей пропам'ятний 2005 рік зближається до кінця. Чи й тепер ходять по Києву молоді українці у помаранчевих кольорах та повторяють запевнення: „Нас багато і нас не подолати"?

Вістки, що кожного дня приходять до нас на екрани наших комп'ютерів вже не такі „помаранчеві", ні такі вони у щоденній пресі та в інших інформаціях, що ми їх дістаємо. Зміни в уряді та серед провідних осіб України, взаємна критика, публічні звинувачення підказують запитання: „Чи ми переходимо кризу влади, довіри чи ідеалів? Досі нерозв'язані проблеми, які турбують мешканців України, відсунули теплі спомини і пережиття зимових місяців і немов показали, що помаранчі можуть бути не такі вже й тепло-гарячі, але й недоспілі, якогось жовто-зеленого кольору.

Розуміється, їх такими не показують на нашій батьківщині та не дуже голосно про них згадують, однак з прикрістю треба погодитися із тим, що дійсність „притишила" дещо гарячий помаранчевий колір України і висунула трохи також не дуже приємний для ока – зелений, так характерний для недоспілого овоча. Коли ці овочі доспіють і порадують знову око та серця населення України?

Надіємося, що скоро, і мусимо в це вірити. Щоб цей гарний та теплий клич: „Нас багато і нас не подолати" справді здійснився та „ожив" по цілій Україні!

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Андрій Рева був українським вчителем

Посилаю листа з України від Петра Авраменка, мого племінника, який відгукнувся на моє прохання, розвідати про долю моїх учителів О. Кобзаренка, П. Згурського і А. Реву, репресованих НКВД в 1938 році. Про останнього ходили в селі Плешканах чутки, що він був петлюровець, синьожупанник.

Пригадую, як Андрій Рева в 4-ій клясі, в якій був і я, ходив від парти до парти з „Кобзарем" Т. Шевченка, показуючи малюнки, пояснював їхній зміст і значення, зачитував деякі речення, нагадуючи „хто ми є і чиїх батьків діти", підготовляючи молоде національно свідоме покоління для України. Дізнати про долю вчителів мене заохотила книжка Левка Хмельковського „1937" – про репресії НКВД в Україні.

Михайло Семенець, Гемлін, Н. Й.

Андрій Семенович Рева народився 15 серпня 1893 року в селі Плешкані Гельмязівської волості, Золотоніського повіту, Полтавської губернії, в козацькій сім'ї. Дитячі роки пройшли в рідному селі. Коли підріс, пішов навчатись в початкову школу, потім закінчив Градіжську двоклясну школу. З 1910 року перебував на посаді помічника учителя Богодухівської церковно-приходської школи.

В 1911 році вступив до Олександро-Миколаївської церковної вчительської школи. Курс навчання закінчив в 1914 році і одержав звання вчителя початкового училища, що давало право на скорочений строк служби в армії.

З 1 вересня 1921 року до 5 березня 1938 року Семенович працював учителем в школах Гельмязівського району. В спогадах односельчан Андрій Семенович Рева був чесною, доброю і чемною людиною, за що любили його учні і батьки. На своїх уроках він запалював в учнях іскру любові до нашого рідного краю, нашої мови, розкриваючи перед ними неозорі обрії прекрасного, навчав самовіддано любити людську працю і Україну. Мав в серці любов до простої людини-трудівниці, умів цінувати щиру і чесну працю, тому і був таким працьовитим, простим, близьким і зрозумілим своїм учням.

Любив свого єдиного маленького сина Юрія, дружину – Марію Корніївну, мріяв про прекрасне життя для своєї родини, був їм порадником і хорошим прикладом. Останні роки його трудової діяльности пройшли в Плешканівській семирічній школі, де він був учителем. В 1937–1938 навчальному році він викладав українську і російську мови та співи. Заочно навчався у Київському педагогічному інституті, який не довелось закінчити.

За підлим доносом Андрія Семеновича Реву 5 березня 1938 року було заарештовано і трійкою НКВД в Полтавській області заслано до місць позбавлення волі (невідомо куди). Ні дружині, ні сину, нікому з рідних не було відомо про місце його перебування в засланні, а також місце його смерти. 15 серпня 1942 року Андрій Рева пішов з життя. Справу зі звинувачення Реви Андрія Семеновича було переглянуто на президії Черкаського обласного суду 26 січня 1957 року і постанову трійки НКВД скасовано за недоведеністю звинувачення. Андрія Семеновича реабілітовано.

Петро Авраменко,
с. Плешкані, Черкаської обл.

***Від редакції:** Тепер уже відомо, що заарештованих у 1937–38 роках органи НКВД розстрілювали негайно, а посвідки про смерть з вигаданих хвороб були виписані на пізніші строки, щоб приховати від світу розміри масових репресій.*

Провокація кінематографістів з Москви

Нікола Глуз з Хорватії переслав до „Свободи" місцеву газету „Вечерній лист" від 12 серпня, в якій вміщено передану з Москви замотку „Тимошенко і Саакашвілі у порнофільмі". В замітці говориться: „26 хвилин триває фільм „Юлія", в якому головними героями стали двоє молодих політиків". Стрічка натякає на інтимні взаємими нібито Ю. Тимошенко і М. Саакашвілі, які летять у гелікоптері, розмовляючи про політику. У фільмі не подано імен і посад персонажів, щоб не викликати дипломатичного скандалу, але молода жінка має на голові косу, котра натякає на Юлію Тимошенко. Грає цю ролю 20-річна порнозірка Елен.

24 вересня в московському клюбі „Слава" відбулась прем'єра фільму. Московські його автори Олександер Валов і Олексій Митрофанов стверджують, що їм йдеться про гумор. Але усім зрозуміло, що жарти не повинні ображати гідність людей, яку б посаду вони не обіймали, В цьому ж разі „московський гумор" сприймається як антиукраїнський випад.

Л. Хм.

Шукаю брата в США

Прошу допомогти мені в розшуку мого рідного брата Валентина Івашкевича, 1928-29 року народження, який проживає в Америці. Наш батько Мілентій Івашкевич походить з м. Сатанова (тепер Хмельницької обл.), Першою його дружиною була Анастасія, потім – Ольга.

Я народився у 1937 році, одружений, українець. Адреса: вул. Червоноармійська, 42, кв. 58, Кам'янець-Подільський, Хмельницької обл., 32307 Ukraine.

Леонід Івашкевич,
Кам'янець-Подільський

100-річчя видання Біблії українською мовою – в творах юних львів'ян

Надзвичайно цікаво і велично вирішили відсвяткувати 100-річчя видрукування Біблії українською мовою керівництво та творча молодь Львівської дитячої школи народних мистецтв, що плідно працює понад 13 років на Сихівському масиві.

Відомі львівські мистці – директор школи Галина Вихованська, методист Лілея Амбіцька-Квасниця (обидві – члени Національної спілки художників України) та культорганізатор Ігор Місяць енергійно взялися за втілення цього проєкту при сприянні фундації „Українська наука і освіта" (США).

Святкування розпочалося з відвідин дітьми виставки стародруків й української ікони Національного музею, курсом лекцій з предмету сакрального мистецтва, а завершиться конкурсом малюнку на тему „Біблійні сюжети, або найкраща ілюстрація Біблії".

Виставка малюнків виставлена на огляд від жовтня до кінця грудня ц. р. Після фахової оцінки компетентного жюрі, авторів кращих робіт буде нагороджено пакуночками фарб, які спонзорує фундація „УКраїнська наука і освіта".

Ми надзвичайно вдячні Володимирі та Стефанові Сливоцьким, Лесі та Миронові Стебельським, Наді Мандрусяк та Марії Величковській, Оксані Марії Бачинській, Іванові Матіяшеві та подружжю Ірині Гулі та Полові Тремблай за щедрі датки, чудові листи підтримки та дружні побажання.

Шановних читачів, які бажали б підтримати цей почин, ласкаво просимо надсилати чеки до благодійної (501 (c)(3) організації-Фундація „Українська наука і освіта" (FUSE, Inc.) на адресу: 855 Strykers Road, Phillipsburg, NJ, 08865. Датки звільнені від податку. Тел.: (908) 454-4413.

Оксана Сновидович-Мазяр,
Філіпсбурґ, Н. Дж

Готуються до друку спогади Луки Гусака

З Фундації ім. І. Багряного надійшла звістка про підготування до друку у Київському видавництві „Смолоскип" спогадів Луки Гусака „Сповідь приреченого" – щира і правдива автобіографічна розповідь селянина про пережите в умовах царату, революцій, світових та громадянської воєн, визвольних змагань, колективізації, голоду, сталінських репресій, „хрущовської відлиги" тощо. Написані мемуари у формі щоденника і загалом охоплюють період від 1893 по 1957 рік.

М. Бондаренко. „Просили, просили, просили", Лінорит.

Книга буде ілюстрована ліноритами мистця-графіка М. Бондаренка. Нижче подаємо фрагмент з майбутньої книги про Голодомор 1932–33 років, який довелось пережити авторовові та жителям Черневої Слободи:

„Я сиджу дома. Спокійніше, коли не йдеш у село, бо там тільки й чуєш жахливі речі про голод та голодну смерть. В селі ж дійсно жахливий голод. Люди мруть щодня на ходу. Гірше за всяку епідемічну хворобу. Дійшло навіть до людоїдства. А що торкається дохлих тварин, то це – звичайна річ. На дільниці Притиківка два брати зайшли до сусідки-вдови. Вона була у полі, а вдома була дівчинка 12 років. Забрали все, що їм було потрібно в хаті, а коли дівчинка ускочила з криком до кімнати, убили її і втекли. Через тиждень їх спіймали. На дільниці Заярівка в одному дворі вмерла дитина, яку мати з'їла. Другу дитину знайшли мертвою у скрині з житом, сховану на м'ясо.

На дільниці Новоселиця, з'ївши померлу дитину, батько пішов до сусідки, у якої два дні тому помер чоловік з голоду. Зауважив їй, що чоловік помер не дуже худим. Порадившись, вони пішли й відкопали його на м'ясо. Під час обшуку знайшли голову і обрізані кості.

Мертвих людей ніхто не йде хоронити. Лежать по 3–4 дні, доки вже не звелить дільничий або голова. Закопують без усякого обряду і більшу частину без ніякої труни. Їжі залишилося мало, а часу до жнив – багато. Скрізь панує жах голодної смерті. Сьогодні померли з голоду сусіди Барабаш Іван і Макренко Тихон. Днів за два до цього померли Вихтарова Тетяна і Макаренко Ярема. У родині Луки Вихтарового з 9 душ лишилося двоє. Померли Спаські Михайло, Іван та Явдоха, Линник Петро, а дітей і не перелічити. Кандидатами на смерть зосталися жінки і діти померлих".

Олександер Капітоненко,
Симферополь

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Ювілей тенісових турнірів на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – На тенісових кортах Союзівки 3-5 вересня було вивішено стяг з написом „50 th KLK Tournament, 50th Anniversary of USCAK". В головному будинку оселі відбулася виставка фотографій та інших пам'яток з тенісового життя в Америці за останні 50 літ. Всі учасники змагань одержали пропам'ятні сорочинки. А на відкритті змагань Юрій Купчинський, один з організаторів першого турніру, розповів про початки та історію тенісових змагань на Союзівці. В цей спосіб управа Карпатського Лещетарського Клюбу (КЛК) і члени тенісової ланки УСЦАК відзначили ювілей тенісових турнірів на Союзівці і створення УСЦАК.

„В 1956 році на одному глиняному корті Союзівки відбувся перший український тенісовий турнір з участю 19 чоловіків і 2 жінок, між ними була Марія Душник", розповідав Ю. Купчинський. Не могли учасники того турніру передбачити, що на тій самій оселі відбудуться 50-річні чемпіонати УСЦАК і про – піонерів цих змагань – будуть в 2005 році згадувати. „Небагато турнірів в Америці можуть похвалитися золотим ювілеєм в тім самім місці чи клюбі. Навіть „US Open" має вже третє або четверте місце змагань", – сказав Юрій Савчак під час закриття турніру.

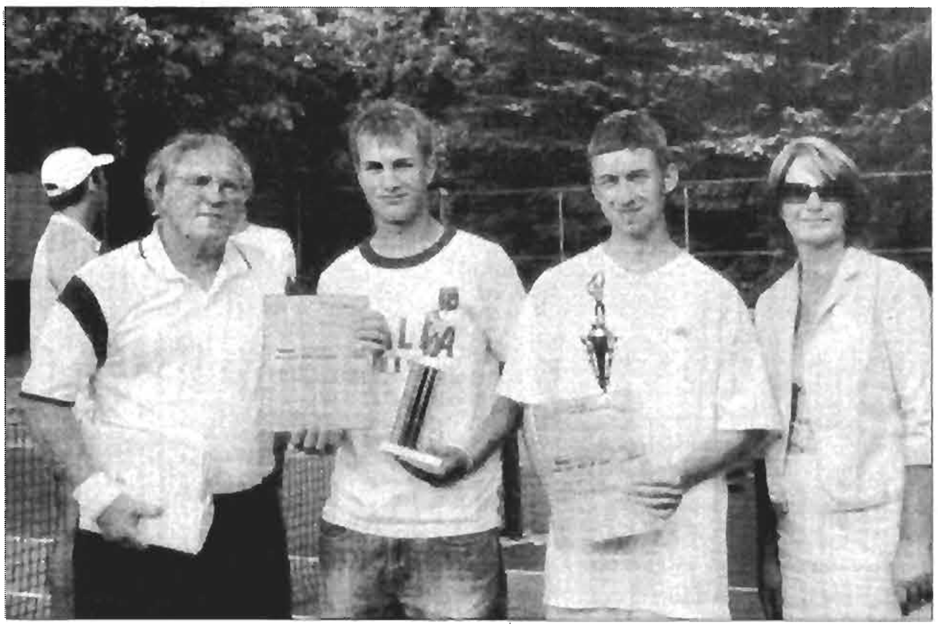
Як і в минулих роках, господарем чемпіонату був КЛК, а організаторами і проводом змагань – тенісова ланка УСЦАК в складі: Юрій Попель, Юрій Грабець і Юрій Савчак, провідник турніру. Спозорами турніру були Український Народний Союз і фірма „Winner Ford Group" з Вілмінгтону, Делавер. УНСоюз вже від перших років змагань фундує чаші, нагороди для переможців і фіналістів у всіх вікових групах. „Winner Ford Group", власником якої є Іван Гинянський, дарує грошові стипендії молодим змагунам на суму близько 4 тис. дол. Мистці деяких груп одержують також перехідні чаші, Богдана Рака, д-ра Володимира Гука, д-ра Петра Харука, Ярослава Рубля і Константина Беня, які були фундовані приватними особами .

Офіційне відкриття тенісових і плавацьких чемпіонатів УСЦАК відбулося 3 вересня на тенісових кортах Союзівки. Провід КЛК під час відкриття перевів коротку програму, щоб відзначити ці ювілейні змагання. Промовляли до змагунів і гостей Юрій Купчинський, Роман Ракочий, Юрій Грабець, Юрій Попель, Мирон Стебельський від УСЦАК і Рома Лісович від УНСоюзу. Ю. Купчинський і Р. Ракочий коротко розповіли про початки і зріст тенісових турнірів на Союзівці. Юрій Грабець від КЛК вручив Юрієві Савчакові плякету і грамоту на відзнаку його довголітньої праці в тенісовому спорті українців Америки. Голова УСЦАК Мирон Стебельський привітав учасників з ювілеєм і повідомив всіх, що цього року в українському спорті святкують ще один ювілей – 50-ліття УСЦАК, який буде відзначений бенкетом 8 жовтня в готелі „Рамада", Іст-Гановер, Н. Дж. Після піднесення прапорів і відіграння гимнів Рома Лісович, головний скарбник УНСоюзу, офіційно відкрила 50-ті тенісові і 49-ті плавацькі чемпіонати УСЦАК. Юрій Попель провадив програмою відкриття змагань.

Змагання проходили в дев'ятьох вікових групах: відкриті групи чоловіків і жінок, три групи сеньйорів, дві групи юнаків, група юначок і група чоловіків з однією програною грою. Всіх індивідуальних змагань було 46, значно менше від попередніх років.

Фіналом змагань чоловіків була гра між двома колишніми чемпіонами Ериком Матківським і Юрієм Харуком, яка показала найвищу клясу гри в цьому спорті. Е. Матківський переміг вислідом (6:2, 6:3), і зберіг першенство УСЦАК на 2005 рік. Півфінальні змагання чоловіків також були високої кляси. Юрій Харук, першун 2003 року, переміг

(Закінчення на стор. 9)

Микола Стройник (третій зліва) і Дамян Петрикевич одержують грошові стипендії і чаші від Роми Лісович і Юрія Савчака.

Рома Лісович і Юрій Савчак вручають чаші чемпіонові серед чоловіків Ерикові Матківському і фіналістові Юрієві Харукові.

Петруся Савчак зліва і Віра Попель вручають чашу за 3-тє місце юначок Лані Денисик.

Тенісова комісія і Рома Лісович вручають нагороди Маріяні Мільчуцькій і Катрусі Хархаліс

Ювілей...

(Закінчення зі стор. 8)

колишнього мистця Дениса Чорнія (6:2, 6:4), а Е. Матківський – Марка Красія (6:4, 6:3).

Вже третій рік за порядком молоденька Маріяна Мільчуцька здобула подвійний чемпіонат, виграючи в групі жінок і юначок. У фіналі жінок вона перемогла знову Анну-Марію Шумську (6:1, 6:2), а у групі юначок – Катрусю Хархаліс (6:1, 6:3). У пів фіналах жінок М. Мільчуцька перемогла Таню Кифор, а А. Шумська – Катрусю Хархаліс. Лана Денисик здобула третє місце серед юначок, виграючи з Танею Кифор (6:3, 4:6, 6:4).

Минулорічний фіналіст серед старших юнаків Микола Стройник цього року осягнув титул чемпіона, коли у фіналі групи переміг Дамяна Петрикевича вислідом (6:1, 6:4). В групі молодших юнаків Олесь Хархаліс зберіг титул чемпіона, перемагаючи у фіналі Маркіяна Дзюка (6:0, 6:2).

У пів фіналах О. Хархаліс переміг Миколу Попова (2:6, 6:1, 6:1), а М. Дзюк – Олеся Григоровича (6:3, 6:2).

В групах сеньйорів Микола Наливайко здобув два перші місця. Він переміг Стефана Сосяка у фіналі чоловіків віком понад 35 років вислідом (7:6, 6:3). У фіналі чоловіків понад 45 років М. Наливайко переміг багатократного чемпіона УСЦАК Івана Дурбака (6:1, 6:3). У пів фіналах групи І. Дурбак виграв з Романом Шумським вислідом 6:1, 6:2, а М. Наливайко – з Юрієм Вальчуком (6:2, 6:1). Ярко Сидорак здобув першенство групи чоловіків понад 55 років, виграючи у фінальних змаганнях проти Юрія Савчака вислідом (6:1, 6:2). У півфіналах Я. Сидорак переміг Юрія Грабця (6:0, 6:1), а Ю. Савчак з таким самим вислідом – Богдана Кутка.

Турнір з одною програною грою виграв Юрій Вальчук вислідом у фіналі 6:3, 1:6, 6:1 проти Володимира Дзівака.

Престижеву нагороду Марії Душник за зразкову спортову поставу і поведінку провід тенісових змагань вручив Тані Кифор.

В неділю, 4 вересня, після фінальної гри чоловіків, відбулося закриття тенісових змагань і вручення чаш та грошових стипендій. Програмою провадив провідник турніру Юрій Савчак, а вручали чаші та стипендії Рома Лісович, Петруся Савчак, Віра Попель, Роман Ракочий, Юрій Харук, Юрій Попель, Юрій Грабець і Юрій Савчак. Промовляли до змагунів і гостей Рома Лісович, Юрій Попель і Юрій Савчак, заохочуючи приїздити на Союзівку і підтримувати її в новій стадії існування. Рома Лісович офіційно закрила 50-ті тенісові чемпіонати УСЦАК.

Юрій Савчак

Подружжя Попелі вручають нагороди чемпіонові групи чоловіків віком 35 років Миколі Наливайкові і фіналістові Стефанові Сосякові.

Ярослав Сидорак (другий зліва) і Юрій Савчак одержують нагороди від Роми Лісович, Юрія Харука та Романа Ракочого.

Зліва: Петруся Савчак, Марко Красій, Денис Чорній, Юрій Харук, Ерик Матківський, Рома Лісович і Віра Попель з чашами і стипендіями „Winner Ford Group".

Українська громада Америки тепло вітала Віктора Ющенка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Вгорі: Президент В. Ющенко 17 вересня на зустрічі з молоддю в Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття. Внизу: Катерина Ющенко, Віктор Ющенко, Уляна Мазуркевич, Митрополит Філядельфії Степан Сорока перед входом до катедри.

Зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

дельфійською Медалею Свободи, яку Президент отримав у цей же день. У своєму слові Митрополит сказав, що „Бог обрав Вас на провідника свого народу в Україні та в усьому світі. Ви використали свої дари і таланти, які одержали від Бога, Ви йдете як людина і як провідник, який свідомий того, що він іде не сам. Діти і молодь, що зібралися сьогодні, були свідками Вашого героїчного провідництва".

Митрополит подарував ікону Матері Божої іконографа Христини Дохват як дарунок від Української Католицької Церкви. Дитячий хор „Нашої української Рідної Школи" заспівав пісню „Про Україну пам'ятай" (диригент Марія Камінська).

Голова Українсько-американського вітального комітету Уляна Мазуркевич (до комітету входило 45 українських філядельфійських організацій) звернулася до Президента та Катерини Ющенко з наступним: „Ви, пане Президенте, запалили вогонь Помаранчевої революції, який знайшов відгук в кожному місті діяспори, де б'ється українське серце. Молодь і старші під синьо-жовтими і помаранчевими прапорами засвідчили вірність Україні. Діти і молодь Філядельфії також підтримували Помаранчеву революцію. На згадку від нашої молоді прошу прийняти дарунок". Цей дарунок – „Лист на полотні" – внесли до храму діти з української школи, Пласту і СУМ-у. „Лист на полотні" – це великий стяг, на якому були привіти і підписи дітей, молоді і старших, зібрані у Філядельфії у часі Помаранчевої революції в Києві, в грудні 2004 р.

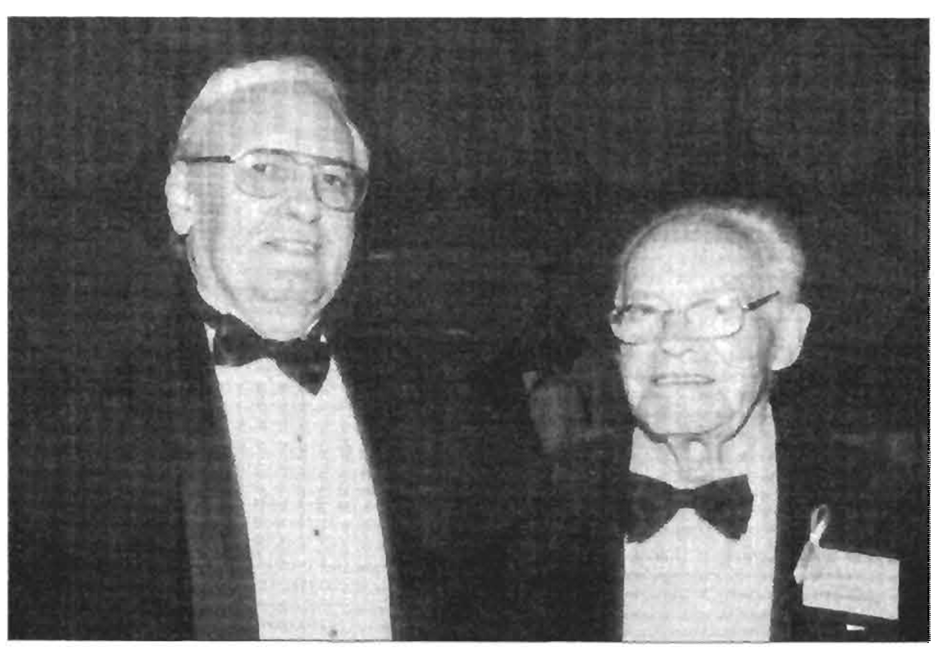
Від Філядельфійської української громади Борис Захарчук, президент Українського освітнього культурного центру подарував Президентові і Катерині Ющенко скульптуру відомого мистця Петра Капшученка „Гетьман Іван Мазепа."

Президент теплими словами подякував громаді за цінний дарунок. У своєму слові він відтворив дещо зі своєї промови, яка була виголошена при отриманні Медалі Свободи. Він говорив, що в добу козацтва, вступаючи до Січі, козак повинен був перехреститися, що було ознакою віри. Така віра жила у Києві, на Майдані, під час Помаранчевої революції. Кожен день починався і закінчувався молитвою. Сам Президент, як виходив на Майдан, молився, щоб прийдешній день закінчився спокійно, без пролиття крові. Президент також згадав про вклад в українські церкви великих церковних діячів, таких як Митрополит Андрей Шептицький, Патріярх Йосиф Сліпий, Митрополит Іван Огієнко, Патріярх Мстислав, які служили Богові і людям. Президент на закінчення побажав, щоб віра в Бога, в Церкву й Україну завжди була в наших домівках. Бурхливими оплесками присутні подякували Президентові та разом з хором заспівали „Многая Літа". Перед виходом з Собору Катерина Ющенко поклала китицю помаранчевих троянд, подаровану їй раніше, до підніжжя ікони Матері Божої.

На спогад про візиту у Філядельфії Президент з дружиною сфотографувалися з вітальним комітетом, молоддю і дітьми.

Під час бенкету 17 вересня, Юліян Китастий і Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев.

Зліва: Йосиф Подолян, член хору „Україна", і член Головного уряду УНСоюзу Стефан Гавриш

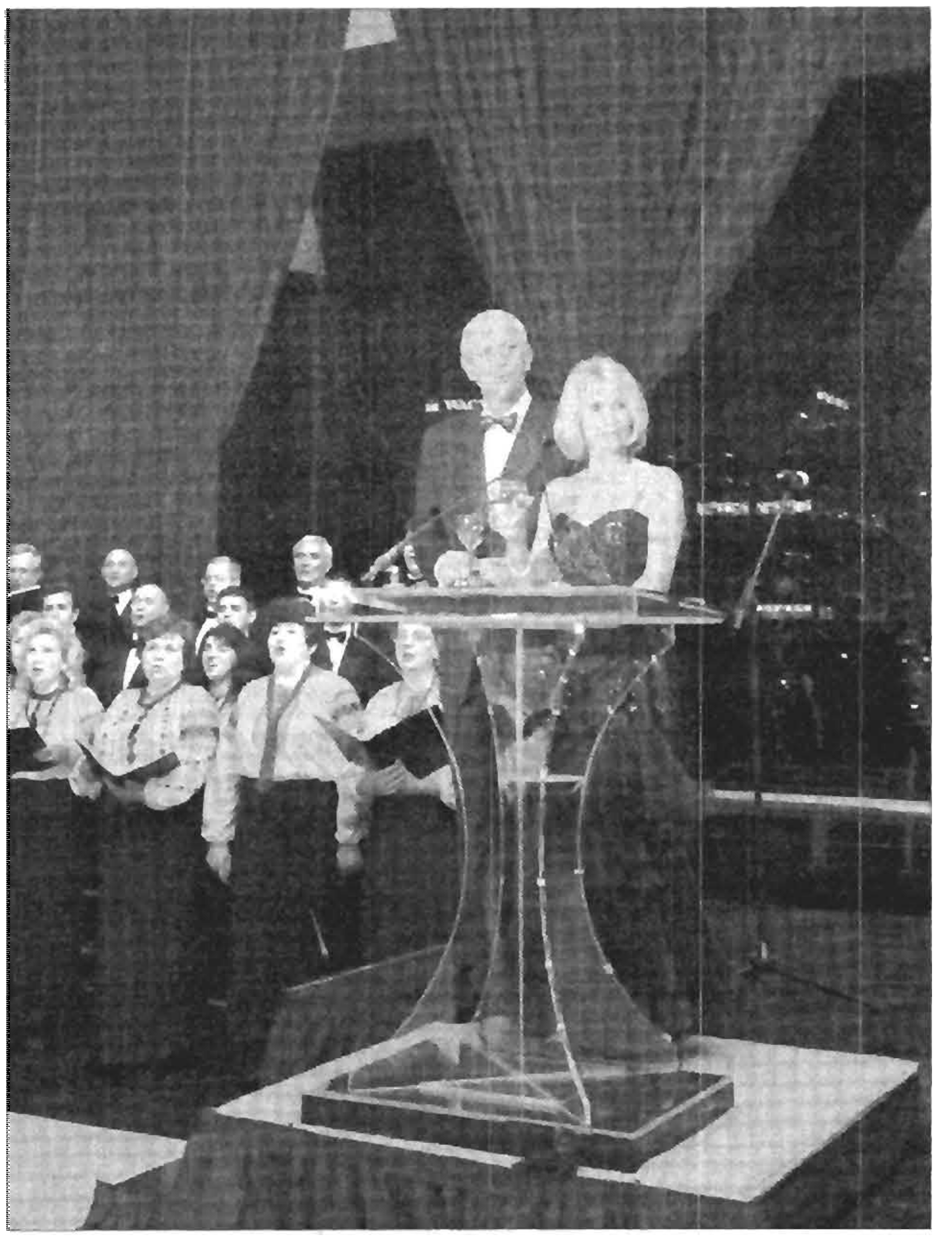
Українська громада Америки тепло вітала Віктора Ющенка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Президент вітає членів нашої громади на площі Національного конституційного центру.

Фундація Філядельфійської медалі свободи 17 вересня влаштувала в Національному конституційному центрі бенкет на честь нагородженого Медалею свободи 2005 року Віктора Ющенка. Крізь скляний вхід цієї імпозантної будівлі можна бачити славнозвісний Дзвін Свободи, будинок, в залі котрого підписано Декларацію Незалежности. У великому вестибюлі, де зібралися гості, звуки гуцульської трембіти проголосили початок прийняття, а сильні голоси об'єднаного хору Філядельфії, співаючи „Боже Великий", наповнили Національний конституційний центр Америки своєю могутністю.

Фото на ст. 10-11: Христина Лев, Ліда Мельник, Андрій Вовк

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Голова громадського комітету Уляна Мазуркевич і президент Фундації Філядельфійської медалі „Свободи" Г. Крег Луес, разом із 130 членами спільного хору, вітають Президента України В. Ющенка із дружиною Катериною на урочистому бенкеті.

НЮ-ЙОРК. – 16 вересня В. Ющенко відвідав новий Український музей і зустрівся з членами Ради директорів управи музею. Крайній зліва: Міністер Закордонних Справ України Борис Тарасюк, крайній справа – В. Кличко.

День Незалежности України святкують в Америці

ТОМС РІВЕР, Н. Дж. .

Національно свідома українська громада відсвяткувала 14-ий рік Української Незалежности. Кожного року в неділю відбувається концерт у залі при церкві св. Стефана, а 24 серпня підноситься український прапор на щоглу уряду міста. Тож в неділю, 21 серпня, після співаної Богослужби, народний хор заспівав гимни США і України та „Не пора, не пора" під вмілим диригуванням Лесі Гураль.

Вступне слово виголосив Іван Дзера - українською мовою, Ігор Дворян - англійською. Тоді хор співав „Гей у лузі червона калина", „Їхав козак за Дунай" та інші пісні. Вірш „Знову святкуємо роковини" деклямував Іван Ільків, а Анна Дзера - вірш „Вгору піднесім серця". Тріо Софія Брик, Ярослава Кохман та Богдана Захарків заспівали „Київ та я". Поему „Моя мати написала" читала Роксана Стецура. Заключне слово виголосив Ігор Дворян.

24 серпня українська громада зібралася біля будинку адміністрації на піднесення прапора України. Свято відкрила Барбара Стіл, директор публічних завідувань. Американські почесні прапори та почесну варту представив шериф Вільям Л. Полгемус. Привіт та присягу Америці провів Джон Бортник. Молитву та слово про незалежність виголосив Ігор Дворян. Волтер Вес дав звіт про адоптовані лікарні в Україні, а головно, на Закарпатті. Фріголдер Джозеф Г. Вікарі вручив Проклямацію незалежности. Врешті підняли на щоглу український прапор. Свято було спонзороване Українсько-американським клюбом.

Іван Ільків

Піднесення українського прапора на щоглу. Фото: В. Палюґа

Народний хор (диригент Леся Ґураль) перша зліва, посередині – о. Дубицький.

ОТАВА, Канада

6 вересня в будинку Посольства України відбулося прийняття на відзначення 14-ої річниці Незалежности України. Перед входом до залі гості складали привітання з Днем незалежности України на руки Посла України д-ра Миколи Маймескула з дружиною Оленою. Після цього їх супроводжували до великої гостинної залі, де знайомили з гостями.

На прийнятті був Джонатан Фрід, політичний дорадник прем'єр-міністра Пола Мартина і сенаторка Рейнел Андрейчук, екзекутивний директор Централі Конгресу Українців Канади Остап Скрипник з Вініпегу та заступниця голови Конгресу Українців Канади в Монреалі Марійка Путко, з телепередачі „Контакт" - Юрій Клюфас, представники української громади Отави та інших міст Канади.

Цього разу заля була прибрана зразками розмальовань з дитячого однотижневого мистецького табору „Покрова", що відбувається в Отаві вже другий рік і патроном якого є Посол України М. Маймескул. В цих малюнках діти передали своє бачення Помаранчевої революції. Між запрошеними гостями були також організатор цього денного табору Христя Худчак, директор табору Мирослава Біланюк, скарбник Ліда Мігус і автор розмальовань Таня Марченко.

Посол України Микола Маймескул і радник Вадим Пристойко з дружинами

Василь Попадюк

Посол Микола Маймескул у своєму короткому зверненні до гостей висловив свою радість з приводу свята Незалежности України і пояснив історичне значення цього дня - завершення віковічної боротьби українського народу за волю і право жити у власній країні. Він подякував всім демократичним країнам за підтримку у довгих виборах Президента, а особливу подяку склав Канаді за висилання найбільшого числа спостерігачів в Україну. Посол представив присутнім скрипаля з Торонто Василя Попадюка, який зачарував всіх своєю віртуозною грою. Це була приємна несподіванка.

Юля Войчишин

РОЧЕСТЕР, Н.Й.

Під відкритим синім небом, в чудовий літній вечір 24 серпня українська громада відсвяткувала 14-ту річницю Незалежности України. Представники всіх хвиль іміграції зібралися біля памятника в Українському парку століття, на площі міста Ірондеквойт, щоб разом з українським народом втішатися цим величавим святом.

Програма почалася національними гимнами України і США та молитвою за Україну і Божу милість, яку провів о. Василь Колопельник в присутності всіх священиків українських церков.

Голова Об'єднання українсько-американських організацій Рочестеру Роман Куціль привітав присутніх з Днем Незалежности України. Ведучий програмою, голова Відділу УККА Володимир Захарків прочитав англійською мовою вітальне слово Крайової екзекутиви УККА.

Посадник Ірондеквойту зачитав проклямацію, в якій вітав українську громаду та проголосив 24 серпня Днем Української Незалежности. Подібну проклямацію від голови округи Монро Меґі Брукс прочитала радна управи Лідія Джус.

Президент Рочестерської української групи Наталія Шульга виголосила святкове слово. Основою її доповіді стали вагомі слова Президента України В. Ющенка з його виступу на Майдані з нагоди Дня Незалежности. Вона перебувала в Україні напередодні Дня Незалежности, тому поділилася своїми враженнями і міркуваннями про ситуацію в Україні.

З перших звуків пісень „Україна" та „Одна калина" у виконанні родинного вокально-оркестрального тріо Лесі, Юрія та Івана Юрченків офіційна частина перетворилася на розвагову. Діти й молодь прилучилися до співу.

Чудовий вірш „Україні" деклямувала 10-літня Леся Савка. Вірш написала Людмила Досінчук, учениця 11-ої кляси Старолисецької школи на Івано-Франківщині. У виконанні ансамблю Лесі Юрченко прозвучали ще кілька пісень. Урочисте зібрання закінчено молитвою „Боже Великий Єдиний."

В неділю, 21 серпня, в українських церквах Рочестеру були відправлені Літургії в намірені українського народу. Святкування відбулося під патронатом Об'єднання українсько-американських організацій Рочестеру та відділу УККА в Рочестері.

Д-р Таня Фарміґа

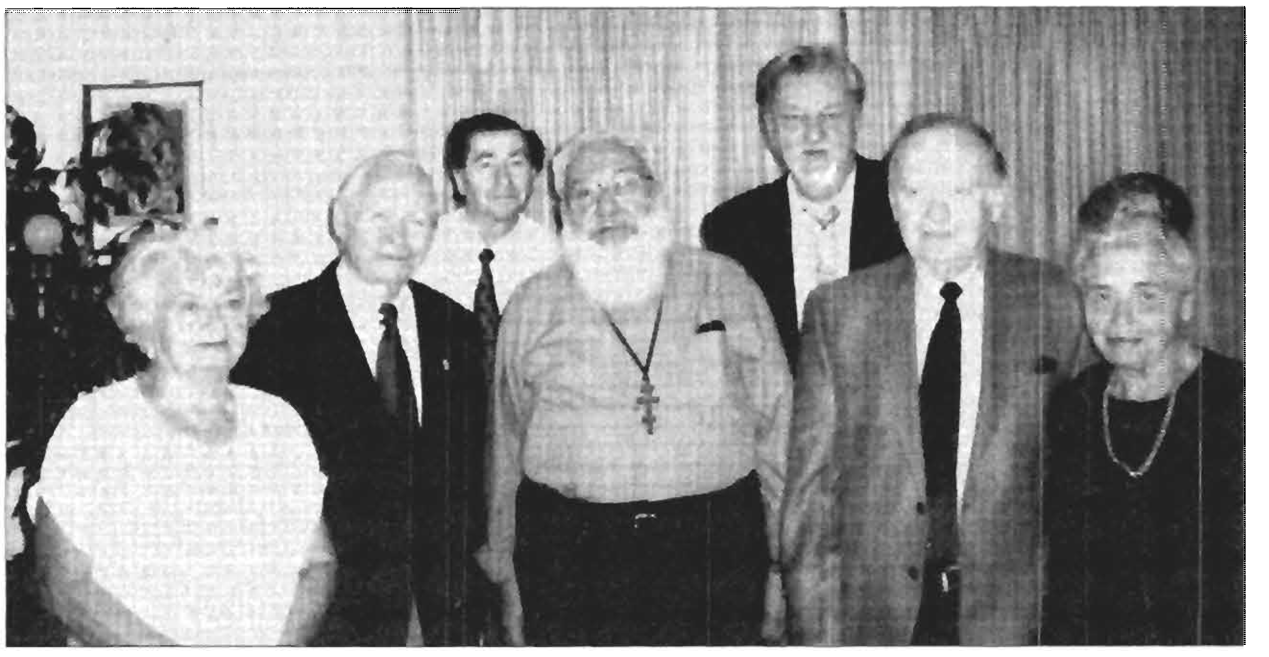
ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Патріярх Любомир взяв участь у засіданні Товариства „Св. Софія"

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 11 вересня відбулося чергове засідання Товариства „Свята Софія". Програма включала аналізу та обговорення імпрез, що їх Товариство „Св. Софія" відбуло на терені Філядельфії з нагоди 30-ліття свого існування. До найбільших з цих імпрез належали: відзначення Українського дня у Філядельфії, що його організовано спільно з Архиєпархією УКЦ 26 лютого 2005 р., а також Міжнародна конференція, присвячена духовній та науковій спадщині Папи Івана Павла II в Україні, що відбулася при Університеті Ла-Сал 4 червня.

Під час засідання обговорено також перспективи подальшої співпраці з представництвом товариства „Св. Софія" в Україні, та ролю Меморіяльно-музейного комплексу ім. Патріярха Йосифа Сліпого у його рідному селі Заздрість, Тернопільської области.

На підставі звітів від представництва товариства „Св. Софія" в Україні було прийнято до відома, що Меморіяльний комплекс користується великою популярністю, притягаючи до себе вірних, паломників і туристів з регіонів України та з країн близького й далекого зарубіжжя.

Управа „Св. Софії" (зліва): Ірма Костик, Василь Колодчин, Олександер Лужницький, Патріярх Любомир Гузар, Леонід Рудницький, Альберт Кіпа й Оксана Бережницька.

Наради удостоїв своєю присутністю Патріярх Любомир Гузар, який є почесним членом товариства. У своєму виступі він висловив глибоку вдячність членам товариства за виконану працю та за те, що товариство і надалі зберігає вірність заповітам його великого попередника Патріярха Й. Сліпого. Патріярх висловив також задоволення тим, що у найближчому часі голова американського товариства „Св. Софія" академік Леонід Рудницький відбуде візиту до Львова, а також відвідає Меморіял у с. Заздрість. Під час наради було прийнято рішення надіслати листа з нагоди ювілею до отця проф. Дмитра Блажейовського до Риму.

Л. Рудницький

Розпочався новий навчальний рік

ҐЛЕН-СПЕЙ, Н. Й. – Чарівний вересень милує не тільки очі своїми барвами, але й до глибини душі бентежить батьків, вчителів і дітей, бо саме в цей час школи поповнюються радісним гомоном дзвінкоголосої дітвори. Ще зовсім недавно старші здавали матуральні іспити, тішили усіх своїми розповідями про гетьманів, Помаранчеву революцію, впевнено мандрували Україною по географічній мапі, читали улюблені вірші. Найкращі спогади залишились від блискучих відповідей Меласі Гурин та Віктора Подпірки.

І ось – новий вересень в суботній школі українознавства ОУА „Самопоміч" в Ню-Йорку. Линуть спогади про літо, табори, нових друзів. Розпочинається Служба Божа. Її провадить о. Теодозій, який вітає присутніх і благословляє на спільну працю в ім'я української ідеї.

З цікавістю прослухали діти розповідь священика про трьох каменярів, які тяжко трудилися, лупаючи і вкладаючи кам'яні брили. Один це робив задля свого кращого життя, інший старався догодити господареві, а третій був особливо одухотворений, очі його сяяли без втоми, бо зводив він храм Божий. А найщасливіший буде той, хто зуміє поєднати три цілі своєї праці в освоєння знань. Треба вчитись, щоб приносити радість і користь не тільки собі, а й іншим, не забуваючи при цьому про творення Божого храму в душі.

Цю думку продовжив і парох церкви св. Юра о. Бернард. Він закликав дітей не тліти, а світитися, завжди досягати більшого, працювати, щоб тішити знаннями рідних, Україну і Церкву.

З новим навчальним роком вчителів та батьків вітала директор школи Ольга Кекіш. Вона раділа, що в школу прибуло багато нових учнів. А на вчительській конференції у той день обговорювались пляни на новий рік, йшлося також про удосконалення ряду підручників, про можливість використання цікавих посібників, видрукуваних в Україні за останні роки.

Після Помаранчевої революції значно зросла зацікавленість до України. Майже кожна четверта дитина старших кляс побувала в Україні, відвідала Київ, інші історичні місця. Не менш захоплено розповідав про зустріч із рідною землею, зі Львовом і театром ім. Заньковецької Народний артист України Іван Бернацький, який навчає дітей у школі, а також у театральній студії.

Святослава Ґой-Стром

8 жовтня відбудеться новосілля кредитівки

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. – Філія УФКС в Олбані, Н.Й., відзначила 5-ту річницю своєї успішної праці для добробуту членів зміною адреси і переїздом в нове просторе приміщення, Ця подія сталася завдяки турботам головного виконавчого директора УФКС Тамари Денисенко. Нова адреса, за якою розташована філія: Hill Top Plaza, 143 Troy-Schenectady Road. 8 жовтня це бюро буде відкрите для своїх членів. Нове просторе приміщення дасть можливість членству проводити всі розрахунки на одному місці.

Філія в Олбані була створена в 2000 у році. За минулі 5 років вона виросла, збільшила кількість послуг. Це шоста філія УФКС з головним бюром в Рочестері, яка на даний час обслуговує понад 12 тисяч членів, що належать до різних українських церков, братських і громадських організацій. Інші філії розташовані в Рочестері, Сиракюзах і Бінґгемтоні, Н. Й., в Бостоні, Масачусетс, та в Сакраменто, Каліфорнія. Всі члени філії в Олбані запрошуються на урочисте відкриття 8 жовтня за новою адресою. Будуть розігруватися подарунки для дійсних та нових членів.

Славко Тисяк
Оксана Лупе

ВИБОРИ – 2006

Реєстрація громадян України для участи у виборах

ВАШІНҐТОН. – До уваги громадян України, які постійно проживають або тимчасово перебувають у США: 26 березня 2006 року відбудуться чергові вибори народних депутатів до Верховної Ради України. Відповідно до Закону України „Про вибори народних депутатів України (у редакції від 7 липня 2005 року) для проведення голосування виборців до 1 жовтня 2005 року складаються загальні списки виборців.

До загального списку виборців включаються громадяни України, які досягли або на день виборів досягнуть 18 років і мають право голосу, та які на час складання загального списку виборців проживають на відповідній території.

Консульський відділ Посольства України в США закликає громадян України, які постійно проживають у США, або тимчасово перебувають на території США, зареєструватися в консульських установах України в США для того, щоб проголосувати на виборах народних депутатів України. УККА, як провідна централя української громади Америки, закликає всіх громадян України скористатися з свого права на голос та виконати свій громадянський обов'язок, взявши участь у виборах до Верховної Ради. Просимо звернути увагу, що 1 жовтня не є останньою датою реєстрації громадян на вибори. В цей день Посольство України зобов'язане вислати попередні списки виборців до Міністерства закордонних справ України, а реєстрація виборців буде продовжуватись до 19 березня 2006 року. Тим не менш, важливо розуміти, що після 1 жовтня реєстрація буде проводитись за особистими заявами громадян, які потрібно буде доставити у консульський відділ особисто.

У зв'язку з цим Посольство України в США звертається до усіх громадян України, в тому числі тих, що перебувають на постійному або тимчасовому консульському обліку в Посольстві, та які мають намір взяти участь у виборах народних депутатів України, з проханням терміново надіслати до відповідних консульських установ наступну інформацію: прізвище, ім'я та по батькові українською мовою; дату народження (число, місяць, рік); місце народження (держава, область, район, місто, селище, село); місце проживання (із зазначенням адреси житла) або місце перебування в США англійською та українською мовами; відомості про інші місця проживання, зокрема, в Україні (для громадян України, які тимчасово перебувають у США); у разі необхідности – інформацію про постійну нездатність пересуватися самостійно; контактну інформацію (номер телефону-факсу, електронна адреса).

Адреса Консульського відділу Посольства України в США: 3350 M Street, NW, Washington, DC 20007. Тел.: (202) 349-3398, (202) 333-0606, (303) 349-2920. Факс: (202) 333-7510. Електронна пошта: election@ukremb.com або consular@ukremb.com. Веб-сторінка: http://www.ukraineinfo.us

До консульського округу Посольства України у США входять штати: Алабама, Аляска, Аркенсо, Вірджінія, Делавар, Джорджія, Західня Вірджінія, Кентакі, Луїзіяна, Меріленд, Місісіпі, Місурі, Огайо, Оклагома, Південна Кароліна, Північна Каролайна, Тенесі, Тексас, Фльорида, округ Коломбія.

Прийом відвідувачів та видача документів здійснюється щоденно з 9:00 до 12:00, крім вихідних та святкових днів. Відповіді на запитання та консульсько-правові роз'яснення громадяни можуть отримати, звернувшись до консульського відділу Посольства України в США за наведеними вище номерами телефонів щоденно з 2-ої до 5-ої години дня або надіславши свої запитання електронною поштою чи факсом.

Посольство України в США

У наступному числі „Свободи" будуть подані адреси інших консульств України в США.

Росія...

(Закінчення зі стор. 3)

Нємцов вважає, що Ю. Тимошенко зацікавлена в погіршенні економіки, а передумови для кризи створила сама. Про це він заявив у телепрограмі „Російська панорама" на каналі RTVi.

Оцінюючи шанси Ю. Тимошенко перемогти на виборах у парлямент, Б. Нємцов заявив, що це можливо, якщо криза в Україні не буде переборена. „В умовах конституційної реформи, яка почнеться з 1 січня, це означає стати главою держави", - підкреслив він.

Політолог В. Маленкович думає, що відставка Ю. Тимошенко вигідна для неї. Той, хто одержить на виборах 25-27 відс., буде мати можливість формувати уряд, і зараз найбільше шансів на це у Ю. Тимошенко.

Політолог В. Фесенко відзначає, що, якби не було гарантій у Росії, Ю. Тимошенко, напевно, туди не поїхала б. „Зараз гра Москви полягає в тому, щоб послабити тих, хто був на Майдані. Це і В. Ющенко, і Ю. Тимошенко. – підкреслює політолог. – Якщо провідники Майдану зараз не підуть на компроміс один з одним, то стануть сліпим знаряддям чужої стратегії".

Директор програми по Росії і Евразії в „Фонді Карнеґі" у Вашінгтоні Андерс Аслунд вважає, що В. Ющенко й Ю. Тимошенко користуються приблизно однаковою популярністю. Можлива консолідація політичних сил навколо цих двох фігур. В ідеалі, навколо В. Ющенка сформується партія, аналогічна Республіканській партії США, а навколо Ю. Тимошенко – більш популістська партія лівого спрямування, аналогічна Демократичній партії США, вважає він. На його думку, підприємці і економісти зітхнули з полегшенням після відставки Ю. Тимошенко, коли „смолоскипи революції" залишили уряд. „Сьогодні Україна має потребу в компетентному уряді, який може проводити розумну економічну політику, а Ю. Єхануров здається ідеальним для виконання цього завдання", - вважає А. Аслунд.

За матеріялами ЗМІ

Учасники міжнародних наукових конференцій поділилися враженнями

Зліва: д-р М. Знаєнко, д-р М. фон Гаґен, д-р Л. Онишкевич, д-р Л. Рудницький, мґр. С. Андрушків, д-р М. Ревакович.

НЮ-ЙОРК. – Осіння сесія наукових вечорів в НТШ розпочалася 10 вересня „круглим столом" з учасниками міжнародних наукових конференцій, що відбулися влітку у Донецьку, Берліні та Урбана-Шампейні.

У розмові взяли участь д-р М. фон Гаґен, д-р Л. Онишкевич, д-р М. Знаєнко, мгр. С. Андрушків, д-р Л. Рудницький і д-р М. Ревакович, які висловили думки та враження з участи у наукових конференціях.

Зворушливим був виступ д-ра М. фон Гагена, який свої міркування передав українською мовою. Він особливо дякував усім, що брали участь у науковій конференції в Донецьку, що є доказом, як українські науковці Ню-Йорку увійшли у важливий відтинок діяльности в Україні. Також він дякував усім, що переконали його три роки тому стати президентом МАУ. Він обіцяє поширити в майбутньому свою працю, зв'язану з українськими проблемами і має надію на дальшу повну підтримку українських науковців в Ню-Йорку.

Д-р М. Знаєнко, учасниця наукової конференції в Донецьку, голова американської організації україністів, уважає, що побажання американських науковців, які були в Донецьку, до великої міри сповнилися, участь була успішною, а при цьому відчувався більш сучасний спосіб конференції. З визнанням прийнято вживання нею української мови, що спонукало інших її вживати. Однак в загальному важко було відчути, що Донецьк належить до України.

Голова НТШ-А д-р Лариса Онишкевич розповіла, що мала в Донецьку цікаву зустріч з місцевою пластовою групою. Позитивним проявом вона уважає, появу молодих науковців, які спеціялізуються в українській мові та історії. Саме те, що студенти вибирають такий шлях, можна уважати особливо позитивним явищем у сьогоднішньому Донецьку. Таких студентів є щораз більше, тож можна сподіватися, що це позначиться на наступному конґресі, який має там відбутися через три роки. Були однак пропозиції робити в міжчасі реґіональні конґреси і на них ширше обмінюватися знаннями та думками. Корисним було також організувати інститути та в них більше працювати українською мовою.

С. Андрушків посвятила своє перебування в Донецьку пізнанню бібліотеки Відділу НТШ, у якій вісім працівників виконують величезну культурну працю. У ній зафіксовані хроніка Відділу НТШ в Донецьку і 125 бібліографій українських вчених, силами членів появляється журнал „Схід", що є чи не найкращим українським журналом на сході України, ще чотири періодичні видання, а беручи до уваги специфічні обставини праць в копальні, особливо – словники. У бібліотеці знаходиться понад мільйон книжок, денно відвідує її близько тисячі читачів. Бібліотека має електронний каталог. З приємністю С. Андрушків ствердила, що знайшла у бібліотеці багато видань НТШ з США.

Зовсім інакший характер мала наукова конференція у Берліні, розповідає її учасник, голова НТШ-А д-р Л. Залеська-Онишкевич. Її прекрасно підготувала професійна організація, так що 1600 учасників із 40 країн світу мали все, що можна було вимагати від такого зібрання. З України було 36 учасників і саме Україну найбільше згадувано у всіх дискусіях і доповідях. Відкривав конгрес президент Польщі О. Кваснєвський, який тепло та з вірою у майбутнє згадував Україну. На заключному „круглому столі", що був присвячений українській проблематиці, говорив поет В. Андрухович.

Було відрадним явищем, що в конґресі брали участь також молоді українські наукові сили, але треба старатися, щоб на такі конґреси у майбутньому приїздило якнайбільше молодих українських науковців та в тому допомагати. На жаль, на цьому конґресі не було нікого із Посольства України в Німеччині, не відчувалося ніякої помочі чи зацікавлення конґресом.

На конґресі була також д-р М. Ревакович, яка подала свої враження з нього, підкреслюючи, що вперше мала нагоду бути на такому заході і завважила, що українська тема викликала жваву дискусію. Молоді науковці уважають, що на такому зібранні треба вживати англійську мову, щоб доповіді були для всіх зрозумілі.

Д-р Л. Рудницький поділився своїми враженнями з наукової конференції в Урбана-Шампейні, що має вже свою славу в українському науковому світі щорічною літньою програмою. Він підкреслив, що від 1972 року до 1989 усі виступи на конференції відбувалися англійською мовою, а від 1990 розпочалася помітна українізація конференції. Досі перебувало на ній 2800 учасників, але, не зважаючи на кількість, відчувається щорічно родинна атмосфера, яка міцнішає із досвідом та роками. Незвичайно цікаві є щорічні зустрічі на конференції, як і її висновки у формі резолюцій. Цього року ці резолюції були особливо вдалі. Д-р Л. Рудницький звернув увагу на те, що в 2006 році ця наукова конференція буде 25-ою.

О. К.

Фоторепортаж з „Українського дня" на стадіоні „Джаєнтс"

Співає Олег Чмир-Опалинський

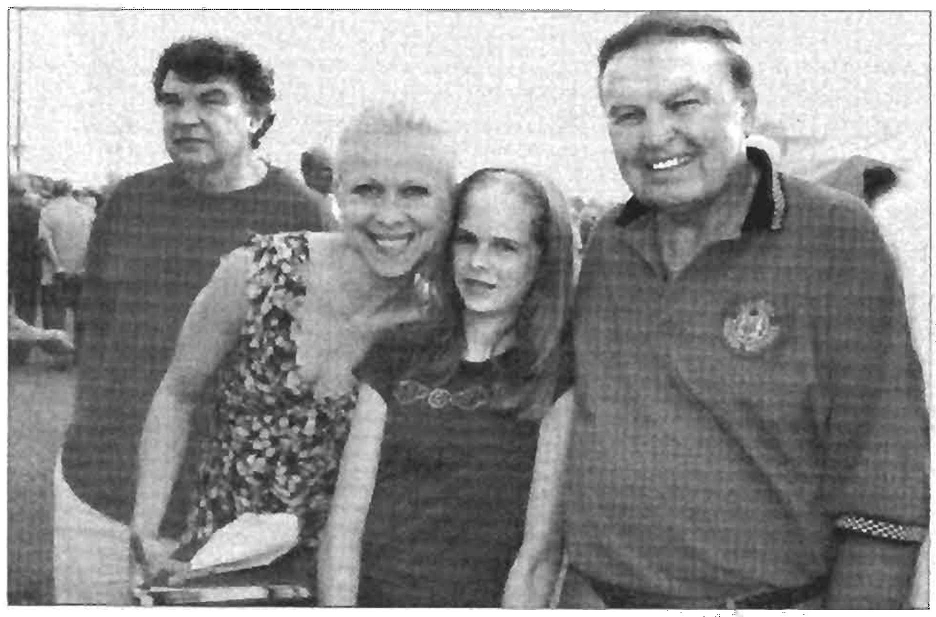
На сцені Леся Грабова та Оля Стащишин

Вироби мистців – на кожен смак

Співає Роман Цимбала

Зліва: Юрій Попель, Оксана Баюл. Ігор Чижович з внучкою

Танці не сцені не мали кінця

Співає Марійка Кавацюк

Розповідь про Український фестиваль, що відбувся 17 вересня на стадіоні „Джаєнтс" в Ню-Джерзі „Свобода" подала в ч. 38.

Фото: Л. Хмельковський

Фоторепортаж з „Українського дня" на стадіоні „Джаєнтс"

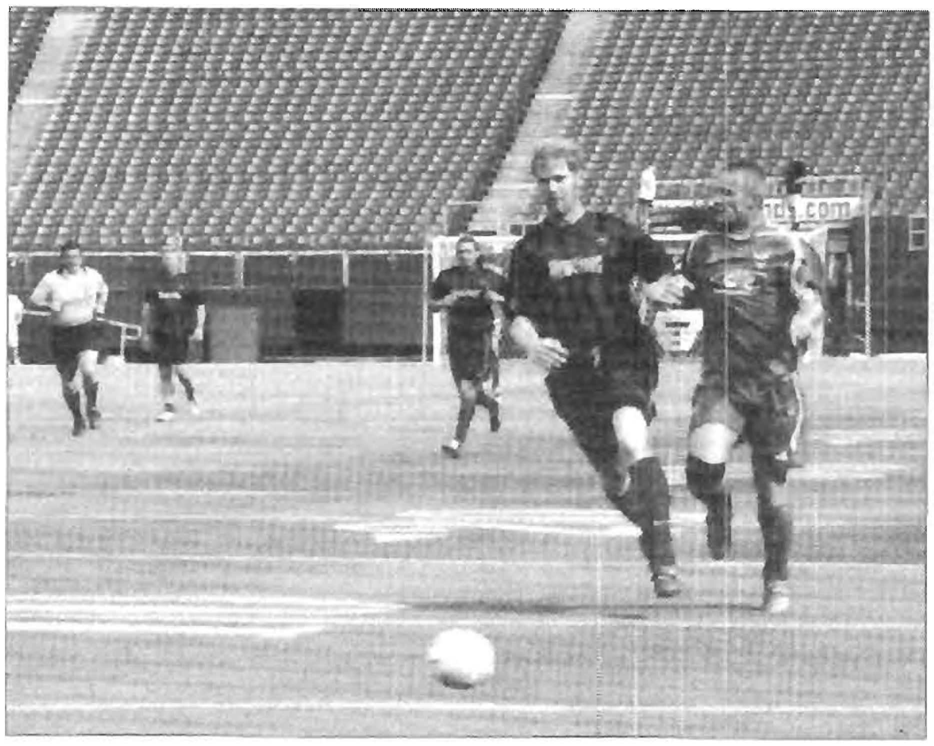
Консультації про УНСоюз давали Рома Лісович і Стефко Вох

Гурт „Іскра", Випані" – чарівні, стрункі, вродливі...

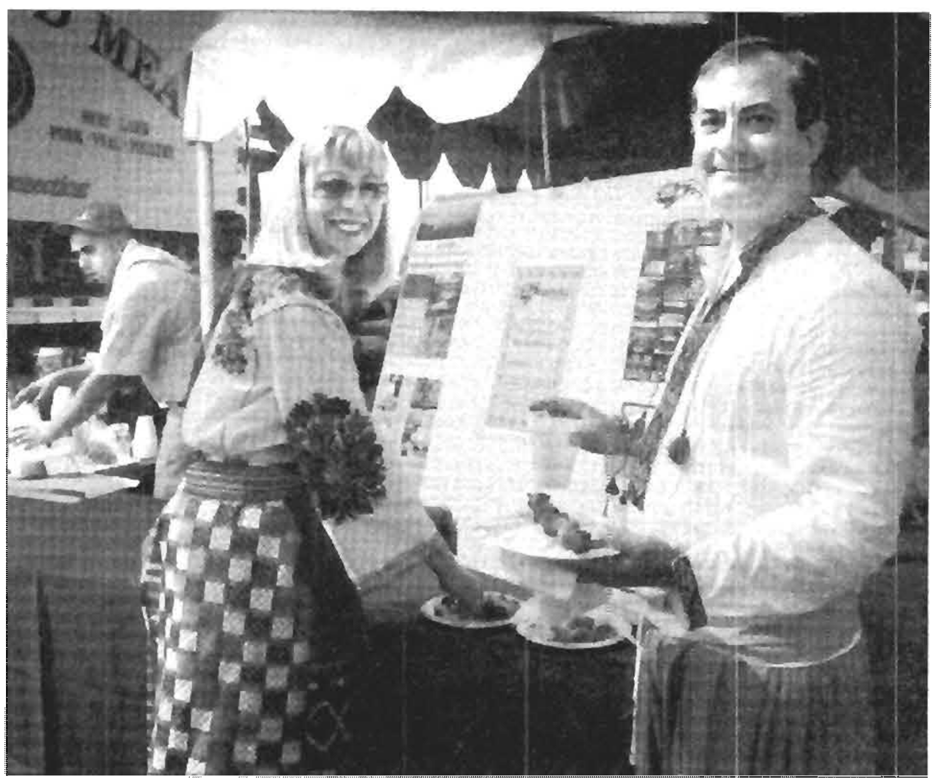
Сцену прикрашав прапор УНСоюзу –
одного з головних спонзорів фестивалю

Українські футболісти атакують у грі проти „Метростарс"

Алла Куцевич зі своєю ученицею

Страви з Союзівки смакували гостям

УКРАЇНА І СВІТ

День пам'яті Георгія Ґонґадзе

КИЇВ. – 16 вересня в багатьох містах України і за її кордонами відбулось вшанування пам'яті журналіста Георгія Ґонґадзе, який став жертвою силовиків у боротьбі проти незалежної преси. У Києві з'явилися сорочинки з портретом Георгія, листівки, ЗМІ закликали людей на Майдан.

З прапорами прийшли на Майдан близько тисячі осіб, але на прохання організаторів непартійної акції їх згорнули. Брама Секретаріяту Президента була відчинена. Коли хода зайшла у двір, там людей очікував Держсекретар О. Рибачук. Він взяв до рук свічку, прийняв петицію з вимогами до С. Піскуна піти у відставку, пройшов навіть 200 метрів в голові колони, яка прямувала до Генеральної прокуратури. Але до неї не дійшов.

У Львові акція була організована низкою громадських організацій. У ній брало участь близько 200 осіб. На початку учасники зібралися біля пам'ятника І. Франку біля університету та запалили свічки. Потім вони пройшли жалобною ходою по проспекту Свободи. Під час ходу процесію супроводжувала міліцейська автомашина з увімкненою „мигалкою". Львівські водії поставилися до події з повагою, пропускали учасників акції. Також у крамницях на проспекті Свободи на прохання організаторів події вимкнули музику. Потім відбувся Молебень біля „дерева Ґонґадзе", яке посадили ще за часів акції „Україна без Кучми".

У Черкасах близько 60 людей побудували „живий ланцюг" на площі Леніна перед будинком обласної адміністрації. Запалили свічки, відбулась хвилина мовчання. Потім рушили до прокуратури, де залишили плякат з сильветкою Георгія і запалені свічки.

В Дніпропетровську п'ятеро осіб несли вулицею плякат з портретом журналіста і написом: „Ющенко, де замовники Ґонґадзе?" Вони роздавали летючки народу.

У Вашинґтоні, США, маючи дозвіл на проведення демонстрації, десять осіб прийшли до Посольства України. Поліція попрохала відійти від будинку на 100 футів. Люди відійшли через дорогу і стали при вході у сквер, запалили свічки (чорні стрічки на рукавах вже були, хоча й не в усіх) і продовжували пояснювати перехожим про причину демонстрації і вимогу покарати винуватців.

В Ню-Йорку акцію пам'яті Г. Ґонґадзе проведено біля готелю „П'єр" на 5-ій Авеню, куди Президент В. Ющенко 16 вересня прибув на бенкет. Учасники акції розгорнули транспарант з написом „Remember Gongadze!"

Ініціятивна група з проведення Дня пам'яті Г. Ґонґадзе.

Українці у світі - важлива справа уряду незалежної України

ЗАҐРЕБ, Хорватія. – Доля українського народу склалася так, що на сьогодні понад 20 мільйонів українців – понад третина народу – живе поза межами України. Досі Україна не мала продуманої державницької політики відносно „своїх, що за горами".

В останньому часі Україна починає усвідомлювати важливість цієї проблеми. Частковим, проте показовим доказом такого підходу до справи була 9-11 вересня конференція українських організацій реґіону в Заґребі, на якій українці десяти країн (всіх держав колишньої Югославії, Угорщини та Словаччини) обговорювали найважливіші аспекти цієї проблематики.

Учасники конференції спостерегли принципову зміну у ставленні України до їхньої проблематики і максимальною мірою використали її для творчого обговорення бодай окремих важливих аспектів справи, таких як створення діючих форм співпраці українських громад у світі з відповідними структурами в Україні, обміну художніми – зокрема молодіжними – колективами, допомога України в освіті та вихованні української молоді у світі – підручники, позакласна та позашкільна література, молодіжні табори, курси вдосконалення учителів українських шкіл, участь української молоді у змаганні з вивчення української мови, налагодження справи висилання української преси та книжкової продукції українцям у світі, вдосконалення контактів посередництвом інтернету тощо.

Було також констатовано, що з мільйонів українців у світі значна частина перебуває на нелеґальному становищі і не захищена навіть основними правами людини. Отже, знайти способи леґалізації перебування мільйонів українців у світі, тобто впорядкування їхнього життя поза Україною та одночасно способи захисту їхніх прав людини є першочерговим завданням України як стосовно своїх громадян, так і по відношенню до них, як до людей.

Наперекір різним антиукраїнським витівкам різних антиукраїнських сил, українці у світі користаються доброю репутацією. В переважній більшості країн проживання українців їх вважають добрими й культурними людьми, освіченими спеціялістами своєї справи, здатними вчитися та засвоювати як чужу мову, так і нові технології в праці.

В заключному документі конференції висловлюється сподівання, що Україна почне справді по-державницьки вирішувати цю проблематику. Учасники конференції очікують максимально інтенсивної діяльности України як держави у принциповому вирішенні цієї державницької ваги та значення проблематики.

Юрій Бача

Підтримка скасування поправки Джексона-Веніка

ТЕЛЬ-АВІВ. – У 1974 році Конґрес США прийняв та застосував поправку Джексона-Веніка до Радянського Союзу. Це була реакція на заборону колишнім керівництвом країни на виїзд євреїв з СССР в інші країни. Поправкою передбачалося, що з країнами-порушниками США не вестимуть торговельних взаємин. Після розпаду СССР у 1991 році Україна, вже як самостійна держава, потрапила до списку країн, на які продовжувала діяти поправка.

За роки своєї незалежности Україна повністю задовольнила вимоги щодо свободи еміґрації євреїв і це адміністрація США завжди визнавала. Сьогодні впливові політичні сили Америки намагаються відмінити дії поправки щодо України. Проте деякі американські єврейські організації є противниками виведення України з-під дії поправки. Основна причина - реституція майна єврейських релігійних організацій та етнічних організацій в Україні. Вплинула і синхронізація відміни дії поправки щодо Росії, що не відповідає суті даного документа.

Давид Лєвін, голова Всеїзраїльського об'єднання вихідців з України, вважає, що поправка Джексона-Веніка відіграла свою позитивну ролю в період „холодної війни". Він говорить:

– Після розпаду СССР та отримання незалежности Україна щорічно, починаючи з 1992 року, набуває від США статусу країни, яка відповідає вимогам поправки Джексона-Веніка і санкції проти неї не застосовуються. Разом з тим існування до теперішнього часу поправка Джексона-Веніка по відношенню до України, веде за собою значні торгові обмеження і перешкоджає вступу України до СОТ. Враховуючи сучасну ситуацію в країні та відсутність обмежень на виїзд євреїв з України, ця поправка продовжує знижувати можливості економічного співробітництва України з країнами Заходу. Нове політичне керівництво України робить активні зусилля, спрямовані на скасування поправки Джексона-Веніка стосовно України. Так, Президент України В. Ющенко в ході своєї візити до США у квітні 2005 року звернувся до Конґресу США з проханням про її відміну. Цієї ж проблеми торкнувся і голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час обговорення політичної та економічної ситуації в Україні на зустрічі з американськими сенаторами Ричардом Луґаро та Бараком Обама. Якщо вести мову щодо підтримки України з боку США, підкреслив В. Литвин, то відміна поправки Джексона-Веніка стосовно України – це перший пункт, необхідний Україні для вступу до СОТ. Скасування поправки Джексона-Веніка, звичайно ж, зможе дати Україні - країні молодої демократії, багатомільйонні прибутки, сприяти її економічному процвітанню. Як наслідок, цілком закономірне і подальше зміцнення єврейських общин України, та нові можливості збільшення їх внеску у подальший розвиток незалежної України. Наша багаторічна дружба і контакти з єврейською діяспорою Америки, дають нам підставу сподіватися, що сенатори США допоможуть Україні. Сенатор США Ричард Луґаро вже підготував відповідний законопроєкт і висловив надію, що він буде розглянутий в Конґресі США позитивно і що США сприятимуть Україні при вступі до СОТ. Всеїзраїльське об'єднання вихідців з України, яке представляє півмільйонну общину, має надію, що все це, поза сумнівом, допоможе Україні знайти статус країни з ринковою економікою і відкриє для неї перспективи для евроатлантичної інтеґрації. От чому ми підтримуємо ініціятиву про відміну застосування поправки Джексона-Веніка до України.

Яків Сусленський, керівник Товариства єврейсько-українських зв'язків, дотримується такої думки:

– Державі, яка потрапила під вплив даної поправки, а зараз ми говоримо про Україну, треба відповідати певним демократичним стандартам і виконувати деякі міжнародні умови. Україна та її Президент Віктор Ющенко позитивно зарекомендували себе Помаранчевою революцією. На мій погляд, зараз уряду треба включитися у життя та інтереси країни та народу, не займатися переділом власности і новими інтриґами, а робити все, щоб справами зарекомендувати себе демократичною, миролюбною, правовою, дружньою до США, державою та надійним партнером. Для досягнення цих цілей Україна повинна розраховувати на власні сили і можливості. Але ті країни, які зацікавлені саме в такому шляху розвитку України, повинні сприяти їй, розвивати з нею найширші зв'язки. Товариство єврейсько-українських зв'язків поділяє цю точку зору та упевнене, що Україна буде першою країною, стосовно якої США скасують дію поправки. Бажаємо Україні миру і процвітання.

Світлана Глаз

Почалася льотерія DV-2007

У США почалося і триватиме до 30 листопада 2005 року приймання електронних заяв на участь в еміґраційній льотерії DV-2007. Заяви на папері не приймаються. 50 тисяч переможців льотерії дістануть дозвіл оселитися і працювати в США. Форма заяви подається на сторінці інтернету Державного департаменту США „DV-2007. Green Card Lottery Registration". Цього разу до участи в льотерії не допущені мешканці 16 країн, зокрема, Росії, Польщі, Китаю, Мексики та ін.

Хто і як...

(Продовження зі стор. 5)

тримку від американського уряду для різноманітних програм в Україні. USUF продовжує на сьогодні бути дуже активною та помітною у Вашінґтоні. Її співробітники реґулярно відвідують аналітичні та деякі закриті урядові події і мають тісні контакти з виконавчою та законодавчою гілками американського уряду.

Цього року Фундація „Україна - США" започаткувала з українськими та західними експертами плідний Політичний діалог у чотирьох сферах: політика та управління, економіка, медія та міжнародна політика. Нещодавно у звітах Палати представників та Сенату також позитивно зазначалось про діяльність Фундації Україна-США. Це свідчить про значну урядову підтримку діяльності Фундації „Україна - США" і дає надію, що фінансування різноманітних проєктів Фундації американськими організаціями буде збільшуватися порівняно з минулим роком. Сенат також заохочує Державний департамент розглянути пропозиції Українського Конґресового Комітету Америки.

Впродовж 1990-х років, а згодом рідше, представники Державного департаменту та Національної ради безпеки періодично проводили зустрічі з представниками організацій української громади, а також з окремими представниками української спільноти в Америці, які також професійно працюють на Україну. Такі зустрічі передбачають вільний обмін ідеями та можливість для українців Америки вплинути на політику щодо України.

Українські дипломати

Розчаруванням стало українське посольство у Вашінґтоні. Хоч деякі співробітники посольства відвідували заходи науково-аналітичних центрів, присвячені Україні та закликали українських дипломатів підтримати чесні та прозорі вибори після другого туру виборів та під час Помаранчевої революції, інші дії посольства у цей час доволі розчаровували.

Наприклад, посольство скомпрометувало себе 2004 року, коли на адресу Університету Джорджа Вашінґтона надійшла скарга щодо публікацій професора Тараса Кузьо в газеті „The Ukrainian Weekly" про вибори-2004. Університет відповів, що посольству слід надіслати лист в „The Ukrainian Weekly" і озвучити свою протилежну думку.

Посольство України могло б покращити свої дії у цьому питанні після очікуваного призначення нового посла. Скажімо, свого часу посольства нових членів НАТО та ЕС, відігравали активну роль у лобіюванні саме у Вашінґтоні питань евроатлантичної інтеґрації власних країн. Новому послу України у США варто дотримуватися такого ж напрямку.

Втім, слід відзначити, що організації української громади мали відносно малий вклад, якщо говорити про формування американської політики щодо України. І більшість законодавчих актів, що стосувалися України і були прийняті Конгресом в останні роки, були проведені без особливої участи чи активної підтримки з боку організацій української діаспори. Можливо, організаціям української діаспори слід було б запозичити досвід активної діяльності вірменських та єврейських лобістів у Вашінґтоні?

Як завершальний коментар слід згадати ще такий важливий аспект, як сприйняття американських українців американським урядом та політиками. Протягом ери Л. Кучми значний відсоток впливових американських українців були „державниками" (підтримували Україну, незалежно від того, яка політика проводилася українським урядом). Це спонукало їх захищати сумнівну політику та практику режиму Кучми. Не дивно, що ці захисники-апологети відлякували американський уряд та американських політиків від співпраці з деякими організаціями української діяспори.

Найбільш наочний приклад – президент Світового Конґресу Українців (UWC), який був постійним апологетом кучмівського режиму та вірним критиком американської політики та законодавчих ініціятив, зокрема резолюції Конґресу у 2002 та 2004 роках, які закликали до вільних та справедливих виборів в Україні.

Це яскравий приклад того, як одне крило організованої української спільноти підриває діяльність іншого. Співпрацю UCCA із групою підтримки України у Конґресі (the Congressional Ukrainian Caucus) та організацію поїздки спостерігачів на вибори в Україну було підірвано ворожим ставленням президента Світового Конґресу Українців (UWC) до конґресових резолюцій про вибори та до американської політики щодо України.

Але були й інші державники з академічних, юридичних та військових кіл. Деякі з них, заохочені тодішніми українськими керівниками, робили злісні напади на тих, хто виступав проти корумпованого та недемократичного режиму Кучми у Вашінґтоні та у Сполучених Штатах загалом. Одна академічна інституція відмовилася надати приміщення для круглих столів по темі Кучмаґейту та вбивства Георгія Ґонґадзе. На щорічній українсько-американській науковій конференції у США українсько-американські та українсько-канадські професори розкритикували надмірний скептицизм українських соціологів з Академії наук щодо українських подій (*цей випадок докладно описано у квітневому випуску журналу „Сучасність" за 2004 рік*). Ці державники були настільки політично різнобарвними, що між ними був навіть і колишній канадсько-український троцькіст який працював в Україні вже з початку 1990-их років.

Сьогодні, звичайно ж, всі вони – що недивно – перефарбувалися у помаранчевих.

Незацікавлені науковці

Зменшення впливу організацій американських українців у Вашінґтоні відображається і в освітній сфері, яка ще не пристосувалась до появи незалежної України. "Українські студії" все ще ототожнюють із вивченням, перш за все, культури, історії та дослідженнями проблем діяспори, а не із політологічними дослідженнями та вивченням сучасної України. Щорічні нагороди, які вручає Американська асоціяція українських студій, ніколи не отримують книжки чи статті з політичних наук.

(Продовження на стор. 26)

НОВІ ВИДАННЯ

Книга розвідника, яку видала його дочка

Іван Вислоцький. „Спомини розвідчого старшини з Першої світової війни. Австрійська армія, Київські Січові Стрільці і Українська Галицька Армія". Львів, Галицька видавнича спілка. 2005. 324 ст. з іл.

Спомини Івана Вислоцького виявилися для мене однією з тих книг, які читаєш без перепочинку. Причина полягає в стрімкому, динамічному сюжеті кожного з 23 включених до неї творів. Звісно, цікаво читати про працю контррозвідки, бо переважно йдеться саме про цей різновид розвідницької служби. Цікава також історія появи видання: коли в 1939 році до Львова підійшла Червона армія, учасник визвольних змагань 1917-20 років Іван Вислоцький (в ті роки він працював у розвідчому відділі Начальної команди УГА), очікуючи репресій, спалив усі свої нотатки і виїхав з сім'єю за Сян. Минули роки, і дочка розвідника Ольга почала шукати батькові спомини, які друкувала львівська газета „Наш прапор" в 1937-39 роках. Числа газети вдалося виявити в архіві Наукової бібліотеки. Так з'явилася ошатна, ілюстрована книга, присвячена молоді України. Майже весь наклад Ольга Вислоцька-Тритяк подарувала бібліотекам і школам України. Підготувати книгу допомогли Надія Світлична, проф. Тарас Гунчак, д-р Денис і Мирослава Стахови, Любомир Полюга.

До контррозвідки автор споминів прилучився ще хлопчиком, коли перед початком Першої світової війни з його ініціятиви вдалося викрити шпигунів Російської імперії, які збирали секретні відомості на землях західньої України. Пізніше він служив у Перемишлі і теж виявив пильність щодо помічника відомого професора-ботаніка, котрий виявився російським шпигуном.

Іван Вислоцький був командантом охоронної сотні корпусу Січових Стрільців, коли дістав наказ полк. Євгена Коновальця врятувати засудженого до страти полковника Петра Болбочана, а також його суддів. Болбочана розвідник врятувати не встиг, але суддів і речові докази їхнього злочину доставив командуванню й відтоді залишився в розвідці УГА.

Серед особливо захоплюючих завдань, які можуть послужити за сценарій кінофільму не гірше від пригод аґента 007 Джеймса Бонда, слід відзначити розповідь про викриття і розгром батареї японських далекострільних гармат, які придбала Росія і вислала проти австрійського війська. Гармашами були далекосхідні моряки. Розвідникові вдалося побувати на самій батареї, після чого її було знищено вогнем артилерії і бомбами з літаків.

Зворушує повість „Розвідник Маруся", що складається з чотирьох частин. 19-річна Маруся добровільно прийшла у розвідку і спершу не викликала довір'я командування з причин віку і статі. Але досить швидко виявилося, що одна вродлива дівчина може зробити у ворожому запіллі значно більше, ніж група досвідчених роз-

(Закінчення на стор. 25)

Іван Вислоцький, хорунжий Січових Стрільців

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", серпень 2005 р.

150 дол.	Рихтицька Дарія	Ворен, Миш.
145	Захарків Ірина	Ворен, Миш.
100	Храплива Марія	Матаван, Н. Дж.
	Рудинська Ольга	Гейстинґс он Гадс. Н.Й.
55	Ходонович Дмитро	Вілімантик, Кон.
	Клебович Володимир	Ню Британ, Кон.
	Сєрант Іван	Ню-Йорк, Н.Й.
50	Терлецький Володимир	Філядельфія, Па.
	Болонка Василь	Бутвин, Па.
	Ріпецький М.	Чикаґо, Іл.
	Винар Любомир	Равіна, Огайо
45	Червоняки К. і Я.	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Дичко Михайло	Йонкерс, Н.Й.
	Фолтин Оксана	Снелвіл, Джа.
	Кочман Ігор	Монтґомері, Текс.
	Сосяк Михайло	Куритиба, Бразилія
35	Сосяк Володимир	Колонія, Н. Дж.
25	Антонишин Марія	Орандж, Кон.
	Ґавдяк Ігор	Коламбія, Мд.
	Гринчишин Зенон	Ґренд Репидс, Миш.
	Гуцал Маркіян	Мейпл Ґров, Мін.
	Іванців Михайло	Четам, Н. Дж.
	Мандибур Дмитро	Мінеаполіс, Мін.
	Моравська Леся	Беле Мід, Н.Дж.
	Стецура Іван	Мідлбурґ Гайтс, Огайо
	Трембіцький Володимир	Бруклин, Н. Й.
	Тимків Степан	Мілерсвіл, Мд.
	Заяці Стефанія і Ігор	Іст Ганновер, Н.Дж.
	Зайло Еміль	Кісімі, Фла.
	Закревський Андрій	Мідл Віллидж, Н. Й.
20	Андрусяк Марія	Ворен, Миш.
	Борачок Олег	Медісон, Віск.
	Дацик Анна	Стилвотер, Н.Й.
	Каліновський Олександер	Фредріксбурґ, Ва.
	Костюк Юрій	Ґлен Спей, Н.Й.
	Кривуцькі Марта і Іван	Коледж Парк, Мд.
	Лавро Марія	Лонг Айленд Ситі, Н.Й.
	Молс Віра	Норт Олмстед, Огайо
	Позначівська Володимира	Торонто, Онт. Канада
	Ріба Меланія	Вексфорд, Па.
	Сікора Василь	Парма, Огайо
	Стецишин Володимир	Чикаго, Іл.
	Жук Галина	Вестфілд, Мас.
15	Балабан Ольга	Вортінґтон, Огайо
	Бігун Роман	Ролинґ Гілс, Каліф.
	Білоуси Лідія і Орест	Оспрей, Фла.
	Ханас Петро	Овк Лон, Іл.
	Гафткович Іван	Трентон, Н. Дж.
	Костюк Теодор	Силвер Спрінґ, Мд.
	Коваль Теодор	Вебстер, Н. Й.
	Кульчицька Марія	Вудбридж, Кон.
	Прокопович Іриней	Калабасас, Каліф.
	Рожанковський Ярослав	Джамейка Плейн, Мас.
	Савчук Іван	Філядельфія, Па.
	Степаник Ірина	Стовнгем, Мас.
	Тенюх Яким	Вайт Плейнс, Н.Й.
	Умеров Марія	Мінеаполіс, Мін.
	Ванкевич Дмитро	Клівленд, Огайо
	Вислоцький Ігор	Чикаго, Іл.
15 дол.	Завадівська Анна	Парма, Огайо
10	Гетьманський Володимир	Норт Порт, Фла.
	Кісак Євген	Бай Д'Урф, Кве. Канада
	Королевич Володимир	Лондон, Онт. Канада
	Балинський Юрій	Сі Гирт, Н. Дж.
	Баран Іван	Рочестер, Н.Й.
	Білики Олена і Володимир	Вествуд, Н. Дж.
	Харків Олександер	Філядельфія, Па.
	Ходак Володимир	Філядельфія, Па.
	Чабан Галина	Кентон, Мас.
	Демус Володимира	Чикаґо, Іл.
	Демидчук Євген	Гамільтон, Онт. Канада
	Ґалонска Дмитро	Рослiндейл, Мас.
	Ґоляш Степан	Палатайн, Іл.
	Гринів Федор	Кент, Ваш.
	Гурський Петро	Челтелгем, Па.
	Якубяк Ольга	Чикаґо, Іл.
	Януш Володимир	Філядельфія, Па.
	Клапіщак Наталія	Лонґ Валей, Н. Дж.
	Кокольський Роман	Монтклер, Н. Дж.
	Копистянський Ярослав	Іст Норт Порт, Н.Й.
	Корлатович Степан	Клівленд, Огайо
	Коверко Олег	Чикаґо, Іл.
	Кравець Юрій	Сиракюз, Н.Й.
	о. Куданович М.	Мінеаполіс, Мін.
	Кульматицький Володимир	Сідар Нолс, Н.Дж.
	Кулинич М.	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Кичун Богдан	Парма, Огайо
	Лонишин Юрко	Самерсет, Н. Дж.
	Марущак Ольга	Маямі, Фла.
	Матула Ольга	Потомак, Мд.
	Мілан Ольга	Кергонксон, Н. Й.
	Мірчук Микола	Лівінґстон, Н. Дж.
	Онуферко Маркіян	Дженкінтавн, Па.
	Пацай Й.	Вест Голивуд, Фла.
	Панчишин Степан	Парма, Огайо
	Павлів Сергій	Лейквуд, Н. Дж.
	Петриків Микола	Вернон, Б.К. Канада
	Підлетейчук Микола	Ґросе Пте Вудс, Миш.
	П'єкна Наталія	Ню Гейвен, Кон.
	Пільгуй Дмитро	Філядельфія, Па.
	Самотулка Дарія	Гілсборо, Н.Дж.
	Шустак Степан	Айсліп, Н.Й.
	Сірик Іван	Чикаго, Іл.
	Сітко Віліям	Вест Ст Пол, Мін.
	Смит Христина	Гарісбурґ, Па.
	Сушко Ольга	Балтимор Мд.
	Сиґіда М.	Іст Ганновер, Н. Дж.
	Сивенький Базиліус	Віліямсвил, Н.Й.
	Шумська Марія	Філядельфія, Па.
	Товарницька Лідія	Юніон, Н.Дж.
	Трощук Віра	Чикаґо, Іл.
	Заброцька Анна	Філядельфія, Па.
	Зобнів Анна	Пайксвил, Мд.
5	Адамович М.	Клівленд, Огайо
	Білинський Антоній	Ватервліт, Н.Й.
	Бойко Василь	Менвіл, Н.Дж.
	Дейчаківський Орест	Белцвіл, Мд.
	Франчук Степан	Рочестер, Н.Й.
	Гайдук Теодор	Парма, Огайо
	Глинський Петро	Чикаґо, Іл.
	Гнатковський Володимир	Бейсайд, Н.Й.
	Губчак Анна	Лейк Зюріх, Іл.
	Гришко Василь	Голивуд, Фла.
	Ільчишин Михайло	Сідер Нолс, Н.Дж.
	Янко Іван	Гавел, Н.Дж.
	Калапузяк Іван	Чикаґо, Іл.
	Кавка Володимира	Дрексел Гіл, Па.
	Кінах Олег	Ветерсфілд, Кон.
	Клим Ія	Вест Лафаєт, Інд.
	Кодельська Марія	Каілуа, Гаваї
	Копаниця Макар	Трентон, Н.Дж.
	Коринецький Алекс	Віла Парк, Іл.
	Кошиловський Дмитро	Лівонія, Миш.
	Котляр Юліян	Кліфтон, Н.Дж.
	Ковалик Софія	Бетлагем, Па.
	Курило Ольга	Вестон, Онт. Канада
	Кучинський Василь	Чикаґо, Іл.
	Кузик Володимир	Філядельфія, Па.
	Квітка Антон	Вінтер Парк, Фла.
	Леськів Микола	Філядельфія, Па.
	Левицький Адріян	Гантінґдон Валей, Па.
	Лукашевич Ольга	Філядельфія, Па.
	Литвинишин Йосип	Гінсдейл, Іл.
	Медюх Марія	Випані, Н.Дж.
	Місьонґ Наталія	Лівонія, Миш.
	Мочула Олександра	Клифтон, Н. Дж.
	Мулик Антін	Асторія, Н.Й.
	Микита Роман	Кліфтон, Н.Дж.
	Новак Григорій	Норт Лейк, Іл.
	Новосад Олександер	Дейтона Біч, Фла.
	Николишин Петро	Вест Роксбурі. Мас.
	Одежинська Лідія	Філядельфія, Па.
	Олійник Анна	Філядельфія, Па.
	Папіж Олена	Ворен, Миш.
	Пастушок В.	Маркус Гук, Па.
	Павлюк Іван	Парма, Огайо
	Почтар Мілі	Пікванок, Н.Дж.
	Полець Борис	Мінеаполіс, Мін.
	Потер Теодор	Ворм Мінерал Спр.,Фла.
	Приймак Степан	Рочестер, Н.Й.
	Романчук Михайло	Ст. Пітерсбурґ, Фла.
	Ровенко Микола	Норт Порт, Фла.
	Риндич Володимир	Філядельфія. Па.
	Шпирка Євгенія	Вест Орандж, Н.Дж.
	Тренза Михайло	Карлі Плейс, Н.Й.
	Цісельська Тамара	Гантер, Н.Й.
	Ванша Григорій	Рочестер, Н.Й.
	Винники Віра і Остап	Йонкерс, Н.Й.
	Захарко Михайло	Менвил, Н.Дж.
	Зазуля Т.	Мідл Віледж, Н.Й.
	Зубик Богдан	Філядельфія, Па.
	Разом	**2,780 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

Вітаємо...

(Закінчення зі стор. 1)

ти? Він, суперник, що до сьогодні ще не був переможений ніким, а після його останніх і майже катастрофічних для суперників перемог, ніхто з відомих і не дуже відомих суперників не виявив бажання з ним на двобій. А звати цього суперохрещеного (і недарма) експертами боксу і суперталановитого, його ідучого стрімко вгору 240-фунтову непереможну зірку і надію американського боксу Семуель Пітер. І лише Володимира Кличка не злякав ні брутальний і агресивний характер, ні тріюмфальний шлях вгору, ані попередження фахівців боксу про підступність і страшну силу американського нігерійця і він згодився на цей дуже ризикований для нього двобій, вірячи в себе і в свою перемогу.

Недивно, що поєдинок викликав неабиякий інтерес у знавців боксу, вболівальників, професіоналів, друзів і завидників. Останні вилили тонни бруду на обох братів в пресі і їхні галасливі представники сьогодні хоч і малим числом старалися викрикувати слова з смітникового словничка. Достаньо сказати, що заля заповнилася миттєво перед поєдинком і вмістила понад 10 тисяч глядачів – рекорд для боксерської авдиторії в Атлантик Сиclient. Також були присутні „активні" важковаговики, включно з найзнаменитішим чемпіоном світу, Віталієм Кличком, що, як завжди, по-братськи допомагає Володимирові. Майбутні і минулі суперники такі Хасім Рахман, Джаміл Лейн, і інші знаменитості боксу, як Джордж Формен, що зручно вмостились навколо рінґу, чекаючи на багатообіцяючий і можливо, сенсаційний двобій. Скажу впевнено, ніхто з присутніх не пожалів, що прийшов на цей поєдинок двох велетнів, що тримав у великій напрузі всіх від першої до останньої секунди бою. Заля вирувала, реагуючи на кожну атаку, чи контрудар обох бійців. Тисячі вболівальників, не жаліючи горлянок скандували „Кличко-Кличко"... Синьо-жовті кольори були домінуючими на всіх поверхах секторів цієї величезної залі. Багато вболівальників приїхало підтримувати „свого брата" Володимира Кличка з різних куточків Америки, Канади, були прусутні й численні гості з України. Та найбільше приїхало з околиць Ню-Джерзі, Філядельфії, Ню-Йорку і Чикаго – це були вміло організовані президентом фенклюбу братів Кличко, невтомним Ярославом Керницьким.

Бій почався з бурхливих, невпинних атак Сема Пітера, на які Володимир відповідав чіткими і точними контратаками, відходячи і не даючи суперникові нав'язати його страшного бою. Як і подобає боксеру – професіоналу і з величезним досвідом (Володимир до цього провів 47-ім боїв і 44 з них виграв. П'ять разів він захищав титул чемпіона по версії „WBO"). Перші три равнди він впевнено набирав бали в свій актив, зустрічаючи суперника прямими ударами лівою, за якою часто і послідовно йшли чіткі і сильні удари правою рукою. Але С. Пітер настирливо і агресивно старався втягнути Володимира в обмін ударами, що за боксерським стилем зветься „вуличний бій", на що наш боксер професійно і майстерно відповідав прямими правою „в розріз" поміж рукавиці. Права сторона обличчя Пітера опухла і око зімкнулося, і лише добра робота його асистентів в перервах між равндами не дала окові запливти зовсім.

Не хочу детально переказувати тут перипетії бою, бо всі їх бачили на телеекранах, але деякі моменти і думки хочу підкреслити. Сем Пітер підтвердив свою репутацію брутального бійця, бо після його страшної сили ударів в голову, ззаду (один раз після того, як суддя крикнув „стоп") наш боксер тричі був потрясений і напівпритомний, і тричі (один раз сумнівно) суддя в рінґу відкривав Володимирові рахунок, але ніколи не дійшло до числа 10, дочесті нашого спортсмена. Володимир Кличко витримав ці і багато інших атак суперника під час всіх 12 равндів, а в останок двох вже Сем був потрясений страшної сили ударами просто в голову (не ззаду) і довго не знав, де він знаходиться. І знову, добра робота його тренерів між 11 і 12 равндами привела Пітера до тями. Але після останнього 12-го равнду він отямився лише в обіймах своїх секундантів, що більше його тримали, щоб не впав, ніж обіймали, бо той був вкрай виснажений і побитий. Так, побитий Володимиром Кличком! Наш Кличко переміг і переміг незаперечно і заслужено! Як тільки пролунав сиґнал про закінчення останнього равнду, всі коментатори, репортери і журналісти знали що до того, як судді віддали свої оцінки: переміг В. Кличко! Не дивлячись на три потрясіння нашого спортсмена, він ще раз довів, що є боксером найвищої кляси, а також дав відповідь скептикам, що перед боєм заливаючись, один перед одним писали й говорили, що брати Кличко не можуть витримати 12 равндів. Ні, можуть! А цією перемогою наш боєць не тільки перекреслив надії С. Пітера на титул чемпіона (переможець дістав право на бій з володарями титулів за версіями „WBO" і „WBA" (відповідно Л. Брустер і К. Бирд), а і вписав до гучних перемог С. Пітера... першу поразку. Всі троє бокових суддів, включно з телеканалом Ейч-Бі-О, незаперечно віддали перемогу нашому Володимирові Кличку. Але ця перемога прийшла через надії, тяжку працю, біль, потрясіння і страшенну боротьбу за нове утвердження того, що ми називаємо „українське національна гордість". І доктор Володимир Кличко своєю 45-ою перемогою підніс на найвищу висоту нашу національну гордість разом з нашим синьо-жовтим прапором над присутнім 10-тисячним натовпом і над цілим світом і доказав, що „ми браття козацького роду". Довго в залі після цього драматичного двобою лунали такі дорогі нам „Україна – Україна!" і „Кличко–Кличко!"..

Після зустрічі з телерепортерами з Німеччини, переможець люб'язно дав інтерв'ю для читачів „Свободи", дякуючи всім, хто прийшов підтримати його і сказав, що зробив все можливе, щоб стати знову чемпіоном світу – вшосте!. Його тренер Емануїл Стюарт сказав для українців теплі слова за підтримку, а на запитання про потрясіння Володимира під час бою сказав, що він знав, що такі потрясіння не оминали ні Мухамеда Алі, ні практично ні одного знаменитого боксера. Що боксера не можливо на 100 відс. зберегти від ударів, що викликають помутніння свідомості, бо це бокс. Але боксера можна навчити жити і перемагати з цим, що і було зроблено сьогодні.

Тепер для досягнення мети, яку поставили собі брати Кличко. Залишився може лише крок, один крок – бути чемпіоном світу одночасно. Нагадаю, що Віталій Кличко є чемпіоном світу за найпрестижнішою версією „WBC". Ми віримо, що ця мрія братів здійсниться в недалекому майбутньому. Вітаємо з перемогою, дорогий Володимире! Успіху і щастя вам, брати Кличко на славу нашому народові і нашій Україні!

ЧИКАҐО. – Довідавшись про боксерський бій між Володимиром Кличком та нігерійцем Самюелем Пітером, українська громада Чикаґо вирішила підтримати свого земляка. З цією метою була створена ініціятивна група, яку очолив Роман Яцьківський. Варто сказати добре слово на адресу Українсько-американської федеральної кредитової спілки „Самопоміч" на чолі з її президентом Богданом Ватраґлем, яка своєю фінансовою допомогою сприяла вирішенню багатьох проблем.

Вболівальники відправились до штату Ню-Джерсі, де мав відбутись двобій. Серед них були Тарас Соловей, вболівальник боксу з великим стажем, Юлія Куйбіда, студентка Києво-Могилянської Академії, яка проходить практику у касі „Самопоміч", Віктор Хвонь, персональний болільник братів Кличків та інші.

В Атлантик Ситі автобус зупинився біля великої спортивної споруди. Якими були надії вболівальників? Ось думка тренара Українського спортсмена Емануеля Стюарда: „Володимир перебуває у прекрасній фізичній формі. Він був готовий до двобою ще тиждень тому".

Дін Дуві, тренер Пітера: „Я вірю у майстерність Самюеля, він неодмінно переможе і внесе інтригу і розпаленість у вогонь суперважкого дівізіону".

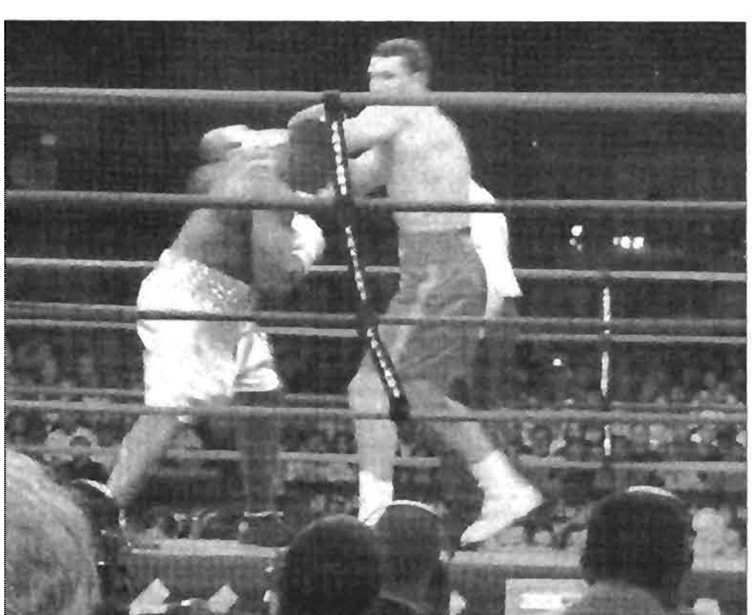
Величезна спортивна заля, розрахована на 12 тисяч глядачів, переповнена, жодного вільного місця. Один із секторів палацу зайняли українці, прибулі з Вашінґтону, Ню-Йорку, Чикаґо, Філядельфії та інших міст країни. В їх руках – національні прапори України, плякати з вітаннями, адресованими Володимирові Кличкові.

У 12-му равнді перемогою Володимира Кличка закінчився цей важливий і важкий для нього бій. З досягнутим успіхом видатного спортсмена поздоровив Президент В. Ющенко. Він зазначив, що вся Україна радіє ще одній перемозі Володимира Кличка.

Чиказьким вболівальникам вдалось поговорити з посадником Києва О. Омельченком, який спеціяльно приїздив на цей бій. Він сказав, що радий зустрічі з представниками Чикаґо – побратимом столиці України. Вже опівночі вболівальники Чикаґо повертались автобусом додому.

– Не дивлячись на втому, – сказав Роман Яцьківський, – ми щасливі, що стали свідками спортивної події, яка возвеличила перед усім світом нашу рідну Україну.

Анатолій Гороховський

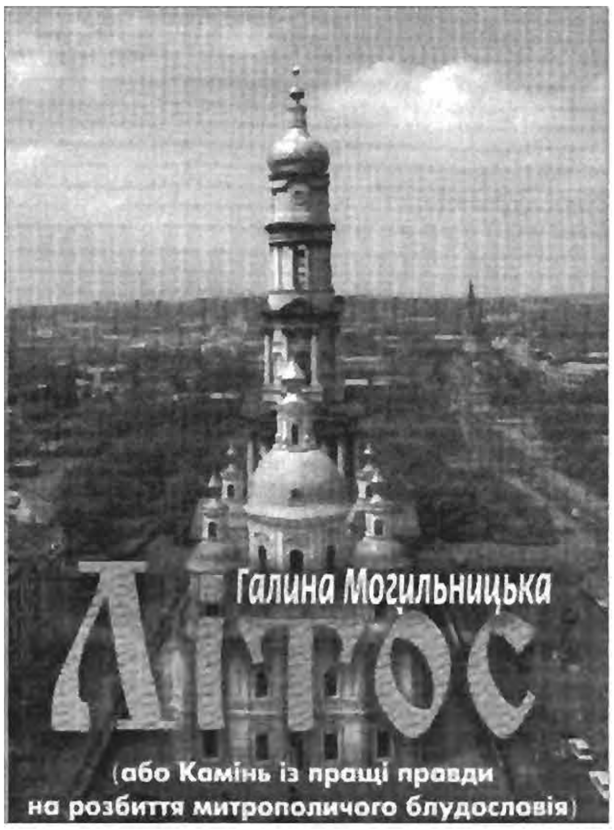

Двобій між В. Кличком і С. Пітером

В. Кличко на пресовій конференції після двобою

Камінь із пращі правди...

Книжка Галини Могильницької „Літос“ (або Камінь із пращі правди на розбиття митрополичого блудословія)“ – яскравий зразок сучасної полемічної літератури. У книзі з посиланням на історичні, релігійні та релігієзнавчі джерела обґрунтовується необхідність створення в Україні єдиної Помісної Української Православної Церкви як гаранта повноцінного духовного й національного відродження нашого народу. Ця книга – відповідь на заяву митрополита Одеського й Ізмаїльського Агатангела „На круги своя. Рух проти православия“, який за вивіскою Української Православної Церкви приховує її московську суть. Видавництво „КВК“, Київ, 2005 рік.

Книжку можна придбати за 10 дол., за адресою: Ivan Danylenko, 121 Harvard Ave., Somerdale, NJ 08083.

Книга розвідника...

(Закінчення зі стор. 23)

відників-чоловіків. Її першим завданням було у ролі артистки-танцювальниці викрити у Букарешті ворожу аґентуру. Вона заплатила за її знищення пораненням в збройній сутичці. Потім Маруся працювала проти більшовиків як сестра санітарного поїзду, який постійно перебував у важливих місцях бойових дій, даючи можливість збирати оперативні розвідницькі відомості. Це завданни ледве не скінчилося розстрілом самої Марусі, документам якої не повірив старшина Першого Галицького корпусу. Далі Маруся опинилася в Кам'янці-Подільському, де їй вдалося розкрити групу військових злочинців, котрі наживалися на постачанні війська і вбивствах. Знову Маруся стала артисткою „Інтимного театру“, чаруючи вояків танцями на сцені. Останнім завданням Марусі стало протистояння групі більшовицької розвідки у Вінниці і Літині, де вона ввійшла в довіру до провідника групи і навіть виконувала його завдання. Проте вороги розкрили таємницю Марусі, викрали і катували її. Розвідка УГА спромоглася виявити місце, де утримували Марусю і в бою відбити полонянку, знищивши велику групу більшовицьких аґентів. Але й сама Маруся була важко поранена і після тривалого лікування залишила військову розвідку.

У книзі наведено уривок з листа Івана Вислоцького до Ольги, в якому зокрема говориться (подаю за оригіналом): „До Січ. Стр. у Києві я утік з Сибіру із рос. полону із Чити (східній Сибір) і там застав мого брата Олька що до Січ. Стр. у Києві прийшов утікаючи з полону із півн. Росії - десь за Петроградом. Так твій батько і вуйко Олесь були в укр. Армії (...) Ми оба свій нац. обов'язок виконали як змогли і обставини помагали (...). А знаєш Люся що у Січ. Стр. були лише два випадки, що були брати, рідні, а це Коновальці і Вислоцькі, що у Січ. Стр. витворило про нас дуже гарну опінію“.

Ольга Вислоцька-Тритяк має певне число книжок і їх можна у неї придбати, виславши 20 дол. на адресу: Olga Trytyak, 12 Iowa Ct., Matavan, NJ 07747.

Левко Хмельковський

Старшини УГА (в центрі - полковник Гнат Стефанів).

Хто і як...

(Продовження зі стор. 21)

Розчарування у Гарвардському українському дослідницькому інституті (HURI), частково призвело до переорієнтації сподівань частини американських українців на Колумбійський університет. Протягом та після українських виборів 2004 р. Колумбійський університет проводив дискусії, що стосувалися цієї історичної події. Серед його активів - щорічна з'їзд Асоціяції вивчення національностей, яка, з-поміж усіх північноамериканських конференцій, підняла найбільшу кількість питань про сучасну Україну.

Все ще зарано говорити, чи розглядатимуть колумбійські українські студії – на відміну від HURI – сучасну Україну як важливе та повноцінне поле для досліджень та викладання. Ми можемо лише сподіватися, що Колумбійський університет не братиме приклад з HURI, приділяючи достатньо уваги проблемам сучасної України.

Активні особистості

Дослідження, лекції та публікації, присвячені проблемам сучасної України проводяться переважно не дослідниками Гарвардського чи Колумбійського університетів, - двох найбільших інтелектуальних установ, в які вкладає кошти українська діяспора. Серед провідних академіків, що працюють над проблемами сучасної України, – Люкен Вей (Університет Темпл), Олександер Мотиль (Ругтерс), Пол Д'Аньєрі та Ерік Герон (Кензас), Стефан Шульман (Південний Ілиной), Роберт Кравчук і Чарлс Вайс (Індіяна), та Тарас Кузьо (Університет Джорджа Вашінґтона).

Перевагу американських дослідників в українознавчих студіях можна прослідкувати і у двох інших площинах. По-перше, за великою кількістю книжок, опублікованих саме американськими дослідниками, починаючи з 1992 року. По-друге, за кількістю статей, присвячених проблемам України, що публікувались у американських журналах. Так, в 2005 році такі журнали як „Пострадянські дослідження", „Проблеми посткомунізму та демократизація" публікували статті присвячені цій темі.

Курс лекцій про сучасну Україну Тараса Кузя приваблює багатьох студентів, чимало з яких не мають українського коріння. Під час осіннього семестру 2005 року близько 30 студентів записались на курс „Перехідний період та демократизація в Україні"; 18 студентів стали слухачами курсу „Розширення НАТО та ЕС: Україна, Росія". Така кількість охочих вивчати сучасну Україну, – свідчення втрачених можливостей Гарвардського українського дослідницького інституту, який багато втратив, не запровадивши курси з вивчення сучасної України.

Зростаюча важливість та вплив окремих особистостей помітний і у багатьох інших сферах вашінгтонського життя. Ось імена деяких людей у Вашінґтоні, які щодня досліджують проблеми сучасної України в американських урядових установах та інших інституціях:

Джін Фішел, Девід Кремер, Карен Стюарт, Маркус Мічелі, Ден Розенблюм, Джордж Фроуік (Держдепартамент США);

Деймон Вілсон (Національна рада безпеки);

Джесіка Кел; генерал у відставці Ніколас Кравців (Департамент оборони)

Христина Луцик, Андрій Бігун (Департамент торгівлі)

Орест Дейчаківський, Рон Макнамара (Гельсінська комісія);

Надія Дюк, Джон Сквайр (Національний демократичний фонд);

Бил Глісон (Інститут дипломатичної служби).

У американському уряді є багато особистостей, в тому числі американських українців, які працюють з Україною по різних напрямках у Державному департаменті, Міністерствах оборони, торгівлі, енергетики, Державній скарбниці, Міністерстві юстиції, а також у інших органах, що займаються торговельними та економічними відносинами з Україною.

Колишні американські посли в Україні, особливо Стівен Пайфер та Уільям Грін Мілер, також виявлють активний інтерес та зацікавлення українськими справами. Обидва є членами робочої групи проекту „Політичний діялог" Фундації Україна-США (USUF).

Серед ключових осіб, які працюють над питаннями України у вашінґтонській політиці:

Стівен Леребі, Дженніфер Мороні, Кейт Крейн, Ольга Олікер (Корпорація Rand);

Андерс Аслунд (Фонд Карнеґі);

Блер Рубл (Інститут Кенана);

Майкл МакФол (Стендфордський університет, Вашінґтон);

Збігнєв Бжезінский, Селест Уоландер, Ричард Мерфі, Кейт Сміт та Януш Бугайський (Центр стратегічних та міжнародних досліджень);

Брюс Джексон (Проект демократії);

Радек Сікорський (Американський підприємницький інститут);

Аріель Коен (Фонд „Герітедж");

Ярослав Мартинюк (Інтермедіа);

Морган Вільямс (Бізнес рада Україна – США та SigmaBleyzer).

Американські установи

Жодна інша урядова допомога будь-якої зі західніх країн не наближається до рівня американської урядової допомоги науковцям та експертам аналітичних центрів. Саме американський уряд та американські аналітичні мозкові центри – а не організації української діяспори – протягом останніх років організовували семінари, обговорення, круглі столи присвячені Україні. Доповідачів на ці заходи, організовані американським урядом та мозковими центрами, запрошують з середовища дослідників та науковців. Це, зокрема, професори Олександр Мотиль, Пол Д'Аніері, Тарас Кузьо.

У вересні та грудні 2003, березні та липні 2004, а також червні 2005 були проведені урядові семінари (участь на яких лише, як правило, за запрошеннями) з проблем майбутніх виборів в Україні. Американський уряд також спонсорував більш різносторонні та триваліші дискусії про Україну при сприянні консалтінґової компанії Буз-Ален (Booz-Allen), що стосувалися зміни поколінь в Україні.

Американський уряд також залучає науковців та експертів науково-аналітичних центрів до формування стратегічних документів та прогнозів стосовно України. Такі документи час від часу формуються стосовно стратегічно важливих країн. Американський уряд також був спонсором круглих столів, на яких обговорювалась українська Помаранчева революція та її схожість з революціями у Сербії та Грузії. Інші брифінґи мали на меті дослідити, як Україна прогресує з часу обрання президентом В. Ющенка. Напередодні візити Джорджа Буша до Европи у лютому, Національна розвідувальна рада, заслухала короткі доповіді професорів Олександра Мотиля, Пола Д'Аніері, та Тараса Кузя.

(Закінчення на стор. 27)

Хто і як...

(Закінчення зі стор. 26)

Протягом останніх років Гельсінська комісія американського конґресу проводила конґресові слухання та брифінґи з української тематики, спонзорувала обговорення виборів 2002 та 2004, конґресові резолюції та публікувала численні звіти у виданнях Конґресу. Комітет Палати Представників з питань міжнародних взаємин Конґресу США (HIRC) також провів слухання щодо українських виборів 2004 року. У липні 2005 року Комітет провів ще одні слухання щодо України участь у яких взяли Стівен Нікс (Міжнародний республіканський інститут), посол Нелсон Ледскі (Національний демократичний інститут) та професор Тарас Кузьо (Університет Джорджа Вашінґтона).

Як було зазначено раніше, різниця між Вашінґтоном 1980-их та 1990-их полягає у тому, що на теперішній день до сучасної України активний інтерес проявляють науково-аналітичні центри. Найбільша кількість обговорень була організована Фондом Карнеґі, відображаючи великий ступінь зацікавлення Україною д-ра Андерса Аслунда, який очолює програму Фонду по Росії та Евразії. Доктор Аслунд є також співавтором Звіту комісії блакитної стрічки про Україну, підготовленого за участю Програми розвитку об'єднаних націй (UNDP). Він та професор МакФол підготували книгу про Помаранчеву революцію, що має бути опублікована Фондом Карнеґі в кінці 2005 року.

Центр стратегічних міжнародних досліджень (CSIS) також проявив значний інтерес до України. CSIS має постійні робочі групи з питань України, які, зокрема, досліджували вибори 2002 та 2004 років. У 1990-х CSIS організував Американсько-український дорадчий комітет, до складу якого входили видатні американські та українські дослідники. Комітет проводив періодичні зустрічі у Вашінґтоні та Києві.

Сполучені Штати є також найактивнішими, з-поміж усіх західних країн, з питань підтримки демократії в Україні. За часи президентства Роналда Рейґана був створений Національний Фонд на підтримку демократії (NED), евразійський відділ якого очолює д-р Надія Дюк.

Міжнародний республіканський інститут (IRI), відділ з питань Евразії якого очолює Стівен Нікс, та Національний демократичний інститут (NDI), – евразійський відділ якого очолює посол Нелсон Ледскі, – дуже активні як в Україні так і у Вашінґтоні. За сприяння IRI у березні-квітні 2005 р. у Вашінґтоні був організований виступ міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка. За сприяння IRI та NDI був влаштований прийом президента України В. Ющенка. „Freedom House" також відіграв важливу ролю у підтримці демократії в Україні з 1990-их. Найвідоміший український спеціаліст організації – Адріян Каратницький (Adrian Karatnycky). З 1997 року Freedom House публікує щорічний звіт „Нації у перехідний період", який висвітлює питання, що стосуються України та ще 26 інших посткомуністичних держав.

Ці неурядові організації широко взаємодіють з американськими політиками як виконавчої, так і законодавчої гілок влади.

Численні та різноманітні американські неурядові організації, пов'язані з охороною здоров'я, енергетикою, аграрним сектором, громадянським суспільством, ЗМІ, благодійністю, соціяльними та, звісно, питаннями підприємництва, також підтримують контакти та співпрацюють з американськими політиками щодо українських питань. Організації, що виконують контракти Агенства з міжнародного розвитку США (USAID) в Україні для реалізації своїх проєктів співпрацюють зі своїми партнерами у Вашінґтоні. Багато людей, такі як колишні волонтери Корпусу миру та американці, які жили певний час в Україні, стали активно задіяними в українське життя Вашінґтону. Єврейсько-американські організації також приймають активну участь в українсько-американських взаєминах.

У 1995 році, невелика група компаній почала проводити зустрічі з метою створити бізнес-організацію, так було створено Бізнес раду „Україна – США". Виконавчим директором групи став Кемптон Дженкінс, а згодом він посів посаду президента групи. Дженкінс очолював Бізнес раду „Україна – США" до грудня 2004 року. Рада, яка у найкращі часи мала 35 членів, не мала діючої ради директорів; було кілька коротких зустрічей, ще менше видавалось інформаційних бюлетенів і дуже мало проводилось діяльності. Під час президенства Л. Кучми Бізнес рада „Україна - США" була пов'язана з PR фірмами, що мали контакти з адміністрацією Л. Кучми.

З часу обрання президентом В. Ющенка ситуація змінилась. У лютому група з 20 підприємців провела зустріч з метою відродити Бізнес раду „Україна – США". Рада має нового виконавчого президента, - Сюзан Лотарські, - раду директорів та виконавчий комітет, який провів перше засідання у липні.

Медія-ресурси

США також провадять у сфері забезпечення медія-ресурсів та інформаційної присутності. Радіо „Вільна Европа/Радіо Свобода" (RFE/RL) та „Голос Америки" (VOA), при фінансовому сприянні американського уряду, продовжують і навіть розширили свою трансляцію в Україні. „Голос Америки", на якому працюють Адріян Кармазин, Святослав Новицький, Мирослава Гонгадзе, Зореслав Байдук, Наталя Леонова, Андрій Годованець та інші, випускає різноманітні програми, які транслюються у прямому ефірі на українських телеканалах, зокрема на 5-ому каналі та Першому національному телеканалі.

Інтернет надав можливість організаціям оприлюднювати публікації, що стосуються України. RFE/RL випускає 16 безкоштовних інтернет-видань, два з яких систематично висвітлюють питання України – щоденна „Нюзлайн" (Newsline) та щотижневий звіт про Україну, Білорусь та Молдову. Інші видання, такі як „Media Matters", „(Не)громадянське суспільство", а особливо „Organized Crime and Terrorism Watch" („Оглядач з проблем організованої злочинности та тероризму"), редактор Роман Купчинський), час від часу публікують аналітичні матеріяли про Україну. RFE-RL у Вашінґтоні також реґулярно проводить брифінґи, присвячені Україні та за участю українських чи американських фахівців.

Як зазвичай трапляється у Сполучених Штатах, приватний сектор часто випереджає державний. „Jamestown Foundation", заснована численними приватними фондами у США, розпочала випускати „Eurasia Daily Monitor" у 2004 році. Протягом виборів 2004 року це видання надавало більше аналітичного матеріялу про Україну, ніж RFE/RL. Три з п'яти випусків „Eurasia Daily Monitors" кожного тижня публікували статті про сучасну Україну.

Статті з RFE/RL та „Eurasia Daily Monitor" публікувалися в „The Ukrainian Weekly" та канадських газетах, таких як „Edmonton's Ukrainian News". Ці статті також були широко поширені через Інтернет-форуми на „Brama" та „InfoUkes", а також через „The Action Ukraine Report" (Морґан Вільямс) та „Ukraine List" (Домінік Арел). „The Ukrainian Weekly" також має Київське прес-бюро з редактором Зеноном Завадою. Варто зауважити, що „The Weekly" надсилається безкоштовно всім членам американського Конґресу.

Висновок

США провадять у західному світі як у питанні співробітництва з експертами, володіння ресурсами так і за рівнем зацікавлення Україною. Більшість такої діяльности не афішується, і тому українці та американські українці не знають про неї. Однак навіть цей путівник не може достатньо розкрити розмах та глибину „українки" у Вашінґтоні.

Вашінґтон – стратегічно найважливіше західне місто для України на її шляху у СОТ та НАТО і, меншою мірою, ЕС. Тому для американських українців важливо усвідомити, що багато установ та окремих осіб більше цікавляться Україною, порівняно з періодом до здобуття незалежності. Це вимагає переосмислення того, наскільки стратегічно важливо забезпечити достатні ресурси та кадри для посилення постійної присутности у Вашінґтоні. А це вимагає залучення впливових та відданих людей.

У 26-ту річницю відходу у вічність св. п. Ольги Федак-Коновалець

6 червня 1979 р. перестало битися струджене серце овдовілої жінки, осиротілої матери, людини великої посвяти св. п. Ольги Федак-Коновалець. Життя покійної – це був постійний рух, повний невигод і небезпек, як вояка на передовій фронтовій лінії, під обстрілами ворога.

Родина Коновальців від 1937 року жила у Римі, але недовго втішалася красою Риму і чудовим кліматом. Зловісна бомба 23 травня 1938 року забрала життя голови проводу ОУН полк. Євгена Коновальця, осиротивши дружину і 14-літнього сина Юрка.

По закінченні Другої світової війни багато українців-утікачів приїхало до Риму. Полонених дивізійників в Італії було розміщено у Ріміні, а жіночий табір був у Річіоне. Український леґіон самооборони був прилучений до дивізії 7 березня 1945 р., тому і я була у Річіоне.

За старанням св. п. Владики Івана Бучка, чимале число студентів виїхало до Риму, до Еспанії, інших країн на студії. З ласки Божої я виїхала до Риму на студії і вибрала фармацевтичний факультет. Студенти-українці згуртувалися у студентській громаді і знайомилися з новою країною і між собою, бо ми були з різних частин України.

У Римі мене примістили у жіночому монастирі, де жили студентки-італійки. З італійської мови я знала „ґрація" і „преґо" – „дякую" і „прошу". З Божою допомогою перемогла кризу.

Окрім родини Коновальців, у Римі жили д-р В. Федорончук, родина проф. Євгена Онацького. У пансіоні сл. п. проф. Євгена і Ніни Онацьких кожного четверга збиралася українська громада на огляд преси. На одній такій зустрічі я познайомилася з Олею Коновалець і її сином Юрком. Юрко був студентом і його вибрали на засіданні Студентської громади головою. Юрко був високий, пристійний і виглядав поважною, серйозною, культурною людиною. Оля Коновалець була брюнеткою, з гарними чорними очима, мала гарні риси, плавні рухи, надзвичайно чутлива, культурна людина, але рішуча у своїй постанові. Після першої зустрічі я відчула до О. Коновалець особливу близькість, яка стала взаємною, а наші зустрічі були часті. О. Коновалець із сином жили на тій самій адресі, з виглядом на річку Тибр. Їх дім був музей – історія розвитку націоналістичного руху і росту ОУН, яка є частиною нашої історії.

У них були різні експонати, малі ручні роботи політв'язнів польських тюрем, картки, листи в яких в'язні потверджували свою відданість націоналістичній ідеї. Також вислови співчуття вдові по смерті полковника.

Оля Коновалець зуміла тими експонатами затримати живою присутність полковника, наче він мав повернутися із якоїсь подорожі. У розмові теж говорила Оля як про живого, бо ж ідея, за яку він заплатив своїм життям, вона є живою!

Доля О. Коновалець була дуже жорстокою до неї. По смерті чоловіка вона залишилася із малолітнім сином, жила ним і для нього. Здавалося, що вже сяк-так було все добре, але підкралася невилічима недуга, рідкісний рак очей і забрала від мами єдиного сина, якому було тільки 34 роки. Втрату сина вона пережила дуже тяжко, одначе, як глибоко віруюча і цю трагедію сприйняла, як призначення.

Оля Коновалець мала велике бажання, про яке у листі писала: „Щоб Бог допоміг і щоб я могла поїхати у 40-ву річницю на дорогу могилу". Але й тут лукава доля не допустила її, до тієї крихітки щастя. Незадовго до визначеної поїздки Оля так нещасливо впала, що вже з того й не вийшла, надія на подорож розвіялася.

Не дивлячись на всі її болі, вона й далі цікавилася політичним життям і дуже боліла розбиттям організації. Покійна не мала претенсій ні до кого, не ставила вимог до української спільноти. Одначе нарікала на самоту, у листі писала: „Ви щаслива, що маєте родину, самота є страшна". Була вдячна своїй сестрі Софії Мельник, яка часто перебувала з нею.

Так як скромно прожила все своє життя св. п. Оля Коновалець, так скромно хотіла відійти із цього світу, в якому так багато зазнала болю і горя. І тут уважала, що увага й пошана належить для її чоловіка – полк. Євгена Коновальця, першого голови ОУН.

Вона була велика духом, з добром серця і глибокої віри. Нехай пам'ять про Ольгу Федак-Коновалець буде вічною, як і про її чоловіка полк. Євгена Коновальця.

Вічна їм пам'ять!

Д-р Надія Мисечко-Каркоць

бл. п.

ЯРОСЛАВА ГАПІЙ

(з ПАВЛЮКІВ)

Упокоїлася в Бозі,
дня 28 вересня 2005 р.
у віці 94 роки.

Похорон відбудеться в п'ятницю, 30 вересня 2005 р.,
про що в глибокому смутку повідомляють:

син ІГОР з дружиною КСЕНЕЮ та діти
ЛАДА БІДЯК з мужем АНДРІЄМ і донечкою МАЄЮ,
АДАМ ГАПІЙ з дружиною МАРТОЮ та дітьми УЛЯНОЮ і МАТЕЄМ,
ДОРА ДЕКАЙЛО з мужем ОРЕСТОМ та сином ДАМ'ЯНОМ

дочка ДАНУСЯ FELICIANO з мужем LOUIS та діти
СОФІЯ CELINO з мужем ANTHONY
ВІРА BERKOBEIN з мужем ALEXANDER і сином ALEXANDER II
та МИКОЛА.

Замість квітів на могилу Покійної
родина просить складати датки
на Стипендійний Фонд СУА
або
на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

З глибоким смутком повідомляємо, що 7 вересня 2005 р. по довгій і тяжкій недузі, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, СЕСТРА і БАБУНЯ

бл. п.

ДАРІЯ ЦВІЛЬ

з дому КОРОЛЬ

довголітня членка 64 Відділу СУА в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській церкві Входа в Храм Пресвятої Богородиці, в Норт Порті, Фла.

Похоронена біля свого мужа Юрія (майора УПА) на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишила в смутку:

дочку	**– д-р ХРИСТИНУ ЦВІЛЬ-ФОРШПАНЯК з дітьми ДЖАНОМ і МАРГАРЕТОЮ**
сина	**– д-ра ОЛЕКСАНДРА ЦВІЛЯ з дружиною д-р КАЄЛ та дітьми ГАННУСЕЮ, ДЖАНОМ і ГВЕН**
сестру	**– ЛІДІЮ ГУРУ з родиною**
брата	**– д-ра ВОЛОДИМИРА КОРОЛЯ з родиною та численну ближчу і дальшу родину.**

Вічна Їй пам'ять!

Згідно з бажанням покійної Дарії Цвіль-Король родина і приятелі зложили на будову церкви в Биткові, повіт Надвірна, Україна слідуючі пожертви:

	500 дол.	**д-р Х. Форшпаняк;**
	300	**д-р А. Цвіль;**
по	**100**	**д-р В. Король, Ф. С. Слобускі;**
по	**50**	**Б. Ващинський, Д. Пилипець, Д. Тимюк, М. Яримович, М. Бачинський, І. Т. Вітковицький;**
по	**25**	**А. Кобрин, Й. Гельбік, Лю. Гарасимів, Г. Цвіль, Х. Ракочий, д-р В. Ґерент, Й. Букачевський, І. С. Король, Олександра Яськів;**
по	**20**	**М. Бойдуй, Н. Вовк, Д. Одрина, Н. Іванчук, О. Мельничин, М. Барабаш, Р.О. Свистун, О. Граб, І. Білевич, О. Качала;**
	10	**Г. Бард.**
		Разом 1,725 дол.

Щиро вдячні жертводавцям!

З волі Всевишнього 31 липня 2005 р. відійшла у Божу вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ГІРНЯК

з дому СТРИЙСЬКА

Складаю щиру подяку всім рідним, друзям, приятелям і знайомим за молитви, вислови співчуття, слова прощання, за пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі

СЕВЕРИН „ЕРКО" ПАЛИДОВИЧ з родиною

Подаємо сумну вістку, що 1 вересня 2005 р., в Сейнт Петерсбурзі, Фла., відійшла у вічність наша дорога і улюблена
ДРУЖИНА, МАТИ, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ЦЬОЦЯ

бл. п.

МИРОСЛАВА ЧЕРНИ

з дому ГОЛОВІД

нар. в селі Чорно-Ріки, Україна.

Залишилися в смутку:

чоловік – КАРОЛЬ
три дочки – МАРТА з чоловіком ГРИЦЬОМ, їхні дві дочки, АДРІЯНА з чоловіком ЙОСИФОМ і сином ЙОСИФОМ та СТЕФАНІЯ
– ЄВА з чоловіком ГЕРМАНОМ
– ВІРА
зять – БОРИС з трьома синами ЯРОСЛАВОМ, ПАВЛОМ з родиною і ПЕТРОМ з родиною

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 14 серпня 2005 р. відійшов у вічність наш дорогий
ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, ВУЙКО і ШВАГЕР

бл. п.

ІЛІЯ ПЕТРИК

нар. 4 липня 1918 р. у Чикаго, Іл., ветеран Другої світової війни.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Українській церкві св. Івана у Northampton, Pa., а відтак на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. біля його дружини Теофілії.

Залишені в смутку

син – ЯРОСЛАВ з дружиною ДЕБІ і сином МИХАЙЛОМ
дочка – АЛЕКСАНДРА ПЕТРИК-РАТИЙ з мужем АЛЬФРЕДОМ і синами АЛЬФРЕДОМ, АДАМОМ і АНДРІЄМ
сестри – ТЕКЛЯ ГУСЯК з родиною
– ОЛЬГА ДИБА з родиною
– СТЕФАНІЯ ПОПИК з родиною в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

П О Д Я К А В ПАМ'ЯТЬ

бл. п.

ХРИСТІ НАВРОЦЬКОЇ

найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ, ТЕТИ, БАБЦІ та ПРАБАБЦІ, яка з волі Всевишнього заснула вічним сном 4 березня 2005 р.

Складаємо найсердечнішу подяку всім, хто вшанував Покійну численною участю в похоронних відправах, тризні і Богослужбі та Панахиді у 40-ий день відходу у вічність.

Дякуємо за особисті, письмові і телефонні вислови співчуття та моральну підтримку після нашої тяжкої втрати.

Дякуємо Всім за пожертви на Служби Божі і добродійні цілі в пам'ять Покійної. Дуже дякуємо отцеві церкви св. Юра Маріо Дацишину за відправу Панахид, Богослужб та похоронних відправ в церкві св. Юра.

Дякуємо о. Леоніду Малкову з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. за похоронні відправи в церкві св. Юра і за похорон на кладовищі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Особливо дякуємо о. Христофорові Войтині за відвідини сл. п. Христі в лікарні та щире відправлення Панахид. Сердечно дякуємо о. дияконові Юрієві Малаховському за участь у відправленні Панахид.

Щиро дякуємо усім промовцям суспільно-громадських установ: Ользі Кузьмович – від Пласту, Ірині Куровицькій – від Союзу Українок Америки, Дарії Костів – від 64-го Відділу СУА, Славі Рубель – від Пластового Проводу, Володимирові Гнатківському – від Українського Пластового Сеніорату, Володимирові Процику – від УАКР.

Дякуємо Ліді Прокоп за прочитані поезії Покійної.

Сердечно дякуємо тим суспільно-громадським установам, приятелям за поміщені некрологи та гарні спомини в періодичній пресі: 64-му Відділові СУА, 450 Пластовому Відділові Українського Народного Союзу, Українському Патріярхальному Товариству, відділ в Ню-Йорку, Пластовому куреню УПС „Ті, що греблі рвуть", Екзекутиві СФУЖО.

Щира подяка Ользі Кузьмович за спомин про життя і працю Покійної на благо українства в Америці і скорішого справдження віковічної мрії українців – бачити Україну вільною, Ірині Куровицькій за щирий спомин про життєвий шлях в часописі „Наше Життя".

Дякуємо похоронному заведенню Петра Яреми, зокрема власникам: родині Дмитрик-Бузета та директору Луїс Найгро за гарно проведений похоронний обряд і квіти.

Дякуємо пластункам пластового куреня УПС „Ті, що греблі рвуть" за замовлення Служби Божої та Панахиди в 40-ий день відходу Покійної і традиційного прощання подруги Христі.

Прислали квіти: Ліда Длябога з родиною, Діана і Ігор Макарушки, Ірена і Іван Мокрівські, Ольга Навроцька, Надя і Мірко Трояни з родиною, Марта і Стах Яроші, курінь „Спартанки" Eileen and James Christmas, Barbara and Fred Dwyer, Fred Lazarus and Family from Maryland Institute of Art, Theresa and Joe Rossi and Family, Towson University – Dept. of Academic Affairs, Joan Thielle and Family, Ann Torielli, Kelly and Jonn Torielli, Pim Corporation, Staff of Pim Corporation.

<u>НА СЛУЖБИ БОЖІ ПОЖЕРТВИ склали:</u>
Анна і Роман Алиськевичі, Ніна Більчинська, Микола Галів, Леся і Юрко Геймури, Ліда і Орест Глюти, Оленка і Олег Колодії, Дозя і Андрій Ластовецькі, Марія Лозинська, Оксана Луцька, Анастазія Мазола, Галя і Ярослав Оберишини, Кеті Пендзола, Реня Сафіян і Orlando Cordero, Стефанія і Іван Сєранти, Н. і Юрій Стеці.

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ зложили суму 5.275 дол.</u>
Анна і Роман Алиськевичі, Марта і Нестор Базарки, Ольга Боба, Люба Буртик і Едвард Ділело, Рома і Андрій Гадзевичі, Микола Галів, Таля Даниш і Стів Оканал, Ліда Длябога з родиною, Христя Карпевич, Апольонія Книш, Марта Коломиєць, Христя і Ярема Кохани, Галя і Ростислав Мілянычі, Ніна і Євген Міцевичі, Ірена і Іван Мокрівські, Василь Никифорук, Верджінія і Іван Пелехи, Анна Процик, Стефанія і Іван Сєранти, Оксана і Ярослав Сидораки, Ліда і Григорій Сурани, Надія і Мирослав Трояни, Дарія Троян і Андрій Цибульський, Люба і Мирон Чолгани, Надя і Мирослав Шмігелі, Марта і Стах Яроші, Richard and Rosalee Davison, Barbara and Sam Himmelrich, Leroy Hoffberger, Nancy and James Mayerhofer, Joan Thiele and Family.

<u>НА ПЛАСТ пожертвували 325.00 дол.</u>
Збірка призначена на розвиток дитячого Пласту в Україні.
Роман Барановський, Роман і Люба Галібеї, Микола Галів, Володимир Корнага, Слава Рубель.

<u>СЕНЬЙОРСЬКИЙ ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ „ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ" склали 475.00 дол.</u>
Іця і Юрій Бігуни, Олена і Юрій Кіселевські, Ольга Кузьмович, Рома і Майкл Огари, Юрій Рибак і Анна Ортинська, Неоніля Сохан, Христина і Юрій Ференцевичі.

<u>НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ" склали 625.00 дол.</u>
Ольга Гаєцька, Марта Данилюк, Лідія і Андрій Закревські, Євгенія і Євген Івашків, Стефанія і Дмитро Косовичі, Ліда Прокоп і Влодко Артимишин, Анна і Володимир Раки, Ірка Савчин і Рон Доля, Христя Троян-Масник і Тарас Масник, Ірена Чума.

<u>НА БУДІВНИЦТВО УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ у Випані, Н. Дж.</u>
Христя і Юрко Демидовичі.

<u>НА СИРОТИНЦІ В УКРАЇНІ – 200.00 дол.</u>
Таїса Богданська.

<u>НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „УКРАЇНКА В СВІТІ" – 50.00 дол.</u>
Марія Геник-Березовська.

<u>Пожертви родини Навроцьких в пам'ять Покійної Дружини, Мами, Бабці і Прабабці:</u>
Юрій Навроцький на Український Музей, Марта і Роберт Торієллі з родиною на Український Музей.

Щира подяка всім жертводавцям!

РОДИНА

Ділимося болючою вісткою, що по довгій недузі 9 вересня 2005 р. відійшов у Божу вічність наш дорогий
МУЖ, ТАТО, ДІДО і ПРАДІД

бл. п.

ГРИГОРІЙ СЛИВКА

нар. 8 лютого 1914 р. у Синевідську Вижнім, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в вівторок, 13 вересня 2005 р. в українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці, Фінікс, Арізона.
Тіло поховано у Крипті Парадайс Меморіял Ґарден, Фінікс, Арізона.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ОЛЬГА
сини – ЮРКО з дружиною МАРІЄЮ
– МОДЕСТ
внуки – МАРКО з дружиною КАТЕЛІН
– ГРИГОРІЙ з дружиною КЕЛІ
– ТАРАС
правнуки – СІЯН
– КЕВІН
– ТАЙЛОР

Вічна Йому пам'ять!

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО

Дорогі, пані Олю, Юрію з дружиною Марією, Модесте, жалібна громадо!

В непроглядній черзі перед маєстатом смерти, цим разом, став дорогий нашому серцю наш односельчанин, мій сердечний друг ще з моєї юности – Гриць Сливка. При цім сумнім обряді прощання дорогої нам особи, Гриця на неповоротну дорогу у Божу вічність, можна б розказувати дуже багато про чесне, глибоко-ідейне життя його у рідному краю, у рідному селищі Синевідську Вижнім та на непривітних шляхах чужини. Про це знають всі, хто знав Гриця зблизька, хто з ним зустрічався і був з ним в будь-якім діловім відношенні. Замітним, що значно вплинуло на формування його світогляду і його характеру – це його юність. Врісши цілим своїм єством в працю революційної організації Українських Націоналістів, у рідному краю, пройшовши шлях українського політичного в'язня польської тюрми та переслідувань польською владою, Гриць, все ж, зумів збалянсувати своє родинне життя із своєю нелегкою працею в Організації Українських Націоналістів, активним членством районного рівня, та суспільною активністю в загальному.

Із цього, саме, на ціле його 90-літнє життя виявлялася його висока національна зрілість та глибокі моральні чесноти, з якими він вийшов на чужину, не розгубивши їх по останній день свого трудолюбивого життя. Гідний таким цінностям, Гриць вже в доволі пізньому віці був співучасником в організації Фонду Синевідчан, в якому був поважним жертводавцем на гуманітарну поміч рідному селищу та на будову нової школи у Синевідську Вижнім.

У глибокій вірі і переконанні, що Гриць пройшов свій земний шлях чесно і гідно, хай це облегшить горе родини і близьких його друзів.

Дорога Родино!

Як мусить бути гірко й до глибини серця болісно, щоб цю нестерпну втрату в родині прийняти. Ми, Синевідчани, болієм разом із Вами, бо знаємо із власних переживань, як важко погодитися з фактом неповторної втрати дорогої особи в родині. Дорогі, у Вашому горі ми стоїмо разом з Вами, щоб у спільних молитвах і в нашій пам'яті дорогий нашому серцю Гриць залишився разом з нами на довгі, довгі роки.

Хай Бог кріпить нас всіх силою, щоб у мирі йти нам дальше...

Як сумно й жалко, що вже ніколи не зустрінемося із Грицем на цій землі.

Дорога Родино!

Прийміть від всіх Синевідчан, розсіяних по цілім світі, наші сердечні співчуття.

Дорогий Друже Грицю!

Минатимуть роки, десятиліття. Змінятися будуть обставини життя наших родин, знайомих, наших приятелів. Змінятись може, зрештою, все в житті, але незмінним може залишитися людське серце, яке понад час, понад простір і понад сумну дійсність наших буднів може любити незмінно.

І саме таку незмінну любов бойківської верховини я приношу Тобі як заслужений дар квітучих берегів Стрия і Опору, із рідного селища Синевідська Вижнього.

Дорогий односельчане Грицю!

В глибокім переконанні, що невидимою Твоєю присутністю поміж нами в наших думках, наших споминах і наших бажаннях, прямуватимемо і дальше разом до нами спільно вимріяної, великої мети...

На цій останній зупинці пройденого Твого життя нехай і мені буде вільно висловити Тобі мій жаль по втраті справжнього друга, справжньої людини – ідеаліста, який цілим своїм зрілим життям був зв'язаний з Україною.

Я прощаю Тебе, Грицю, від рідних і близьких Тобі в Україні, від рідного селища Синевідська Вижнього, від Фонду Синевідчан.

На цій останній Твоїй зупинці ми висловлюємо Тобі нашу пошану і складаємо глибокий поклін!

ІВАН НИНКА

KYIV MOHYLA FOUNDATION OF AMERICA

Києво-Могилянська Фундація Америки
ділиться сумною звісткою, що відійшла у вічність

Пані

Зеновія Литвинишин

Людина, котрій була небайдужа доля України.
Пані Зеновія Литвинишин багато років допомагала Україні, була щедрим меценатом багатьох українських організацій.
Вона залишиться в пам'яті всіх хто її знав надзвичайно шляхетною і чесною людиною.

Список людей, які дали датки на Києво Могилянську Академію в пам'ять пані Зеновії Литвинишин

Dr. Mark & Mrs. Irene Demus	$50
Mr. George & Mrs. Bohdanna Domino	$100
Mr. Orest & Mrs. Valerie Chryniwsky	$50
Ms. Vera Chreptowsky	$50
Dr. Myroslawa Iwanciw	$1,000
Dr. J. T. Iwanetz & Mrs. I. Iwanetz	$50
Mr. Myron & Mrs. Daria Jarosewich	$50
Dr. Miroslau & Dr. Olexandra Kolenskyj	$50
Mr. Eugene & Mrs. Maria Kovalsky	$100
Dr. Basyl & Mrs. Oksana Marchuk	$50
Ms. Lydia Tkaczuk	$50
Mrs. Nadia Pastushenko & Mr. George O. Capp	$500
Ms. O. Popowych	$50
Dr. George S. Procyk & Mrs. Mary Lidia Klodnycky Procyk	$100
Mr. George J. & Mrs. Patricia Polin Wyhinny	$100
Mr. William T. Young or Mrs. Halyna M. Traversa	$100

Висловлюємо щире співчуття чоловікові, родині та всім друзям Покійної.

Др. В'ячеслав Брюховецький, президент НаУКМА
Ігор І. Вислоцький, президент Києво-Могилянської фундації Америки

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

о. протопресвітера

СЕРГІЯ НЕПРЕЛЯ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у слідуючих церквах:

у середу, 5 жовтня 2005 р.

в церкві Чесного Хреста – Кременець, Україна;
в Володимирському Соборі – Київ, Україна, о год. 9:00 ранку;

у середу, 5 жовтня 2005 р., о год. 11-ій ранку

о. протоієрей Юрій Сівко відправить Панахиду над могилою Покійного на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

дружина – НАДІЯ
син – АЛЕКСАНДЕР
донька – АЛЛА з мужем ЯРОСЛАВОМ
внучка – АДРІЯНА